

Digitized in 2006
by
Thrinaina Informatics Ltd, Secunderabad, A.P., India.
(<http://www.thrinaina.com>)

From the original owned by
Sundarayya Vignana Kendram
and its partner Institutions

as part of the
British Library Endangered Archives Programme
supported by the
Lisbet Rausing Charitable Fund

Except for individual research purpose
any reproduction should be made with
written permission from the

Sundarayya Vignana Kendram,
1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampally, Hyderabad - 500 044
Andhra Pradesh, India

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright laws of the United States (Title 17, United States Code) and of India (Copyright Act of 1957) govern the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material including foreign works under certain conditions. In addition, the United States extends protection to foreign works by means of various international conventions, bilateral agreements, and proclamations.

Under certain conditions specified in the laws, libraries and archives are authorized to furnish a photocopy or other reproduction. One of these specified conditions is that photocopy or reproduction is not to be used for any purpose other than private study, scholarship, or research. If a user makes a request for, or later uses, a photocopy or reproduction for purposes in excess of "fair use," that user may be liable for copyright infringement.

These institutions reserve the right to refuse to accept a copy order if, in their judgment, fulfillment of the order would involve violation of the copyright laws of the United States or India.

వేంకటరత్నము, యద్ధనపూడి

కోయలచరిత్ర

రాజమహేంద్రవరము, 1922

Record no. 777

Vēñkaṭaratnamu, Yaddanapūḍi

Kōyalacaritra

Rājamahēndravaramu, 1922

Record no. 777

SUNDARAYYA VIGNANA KENDRAM

1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampalli
Hyderabad – 500 044, Andhra Pradesh, India

వేంకటరత్నము, యద్దనపూడి.

కోయలచరిత్ర / యద్దనపూడి వేంకటరత్నముచే రచియింపబడినది.- 1.
కూర్పు.- రాజమహేంద్రవరము : డి.వి. రమణారావు, 1922.

77 p. ; 19 cm.

Record no. 777

Vēṅkaṭaratnamu, Yaddanapūḍi.

Kōyalacaritra / Yaddanapūḍi Vēṅkaṭaratnamucē
raciyimpabaḍinadi.- 1. kūrpu.- Rājamahēndravaramu : Ḍi.Vi.
Ramaṇārāvu, 1922.

77 p. ; 19 cm.

Record no. 777

---

35 mm microfilm

Image placement: IA IB IIB

Date filming began:

2566

Koyala choribor

Venkataram

(Yaddanappudi)

1922

SLNO 488

Acno 12799 777

TL

L

35N22

157663

కోయల చరిత్ర
Koyala Chaitra.

యద్దనపూడి వేంకటరత్నమూచే
Yaddanappudi Venkata Ratnam
రవియంపబడి

222

మొదటికూర్పు 500

Slav 488
అం నం
12799

డి. వి. రమణారావుగారిచే
శ్రీ విద్యానిలయముద్రాక్షరశాలయందు
ముద్రింపబడియె
రాజమహేంద్రవరము.

TL
L
35N22
157663

కోయల చరిత్ర.

1 సాధారణవిషయము.

ఇక్కాలపునాగరకులచే ననాగరకులని పిలువబడెడు పూర్వపుటాచ్యులే కోయలు. వీరు భద్రాచలంబివిజనునందును, బస్తరు జమపూరు, నిజారాజ్యములందలియరణ్యప్రాంతములందును నివసించుదురు. పైప్రదేశములగుండాప్రవహించు, గోదావరీనదియొక్కయు, దానియపనదులయొక్కయు, తీరములు వీరికి ముఖ్యాశ్రయస్థానములు. సర్వకాలసర్వావస్థలయందును, నీరునిలవయుండు గొప్పగొప్పవాగులుగల ప్రదేశములందునూడ, వీరు నివాసముల నేర్పఱచుకొని యుండురు. వీరు నదులను దాటవలసివచ్చినప్పు డెంతవేగముగలప్రవాహమునైనను చిన్నచిన్నబుట్టిదో నెలయాధారమున నవలీలగదాటుదురు.

—* 2 శీతోష్ణస్థితులు. *

గుండుప్రదేశములందు శీత వాతాతపముల ఆధిక్యత కలిగియుండును. వర్ష మెక్కువగా కురియును. అన్యప్రదేశములయందుకంటె సరణ్యప్రదేశములందు తొలకరివానలు ముందుగ ప్రారంభమగును. వేసవికాలము దొడి లతితీవ్రముగా నుండును. గాలి యపరిమితముగా వీచును. వేసవికాలమందు సదీమధ్యమందలి యిసుకతిప్పలలోని కాలినయిసుకనుండి ఏచె

157663 కోయలచరిత్ర.

దేవాలియును, కార్తికేయమందుచుండు నరణ్యములనుండియు, పాండవముండియు, వీరమ వేడిగాలియును, సూర్యభగవానుని కిరణప్రసాదములకుఁ దోడై, సహింపనలవికానంత, తీర్థముగా నుండును. రెండుజాములవఱకు సూర్యరశ్మితగులనిగాఁగిముములు కూడ గలవు. పగలు పదిగంటలవఱకు పొగమంచవిసిపోక, యావఱించియుండును. వీరు దీనిని మోడెమని యందురు. శీతకాలమం దొకవిధమగు తేమగాలి వీచును. దీనిని వీరు బోదనపు గాలియని యందురు. ఇది విషవాయుమిశ్రితమగు తేమతో కూడియుండును. ఇది వీచుటకు ప్రారంభమే, జ్వరములకారంభము. బలహీనతత్వములవారి కీ ప్రాంతపుశీతోష్ణస్థితులనారోగ్యవంతములు.

—* 3 ఆ రోగ్యము. *—

వీరనారోగ్యవంతులు. పృథివానికిని బల్లరోగ ముండును. దీని నాంగ్లేయులు (యకాలార్జిమెంటుఆఫ్ స్టీమ్) అని యందురు. జ్వరతీర్ణమువలన నిదియుత్పత్తియగునట. జ్వరము తగిలినప్పుడు హెచ్చుచుండును. జ్వరముజారినప్పుడు తగ్గుచుండును. వీరియం దింకొకవిధమగు నంటువ్యాధి ముండును. దీని పేరు కోయరోగము. ఇప్పుడిప్పు డీరోగము కోయలనేగాక, కోయసంస్పర్శగల తదితరులనగూడ నావహించుచున్నది. దీని లక్షణములు కొంచె మించుమించు కుష్ఠరోగమును బోలియుండును. ప్రతికోయవాడును, తనజీవితకాలమం దెప్పుడోయొక

ప్పు డీవ్యాధిబాధ ననుభవింపక తప్పదు. శీతజ్వరమునే మన్య జ్వరమందురు. ఇది రెండువిధములుగ నుండును. వరుసజ్వరము మనియు, పాళిజ్వరమనియు, పాళిజ్వరమనునది ప్రతిదివము వచ్చును. వరుసజ్వరమనునది రోజువిడిచిరోజు వచ్చును. ఆరోగ్యానుగుణ్యమగు వస్త్రధారణముగాని, యాహారపదార్థముల పరిశుష్కతనుగాని గమనింపరు. వాడుకొనుటకు బోహపు పాత్రయు లరుచుగా నుండును. స్నానపానీయాదులందలి పరిశుద్ధతయన నెమో, యెఱుగరు.

—* 4 మండులు. *—

కోయరోగమునకు కోయతైల మనుమందును వాడుదురు. దీనిని కొండలయందు నివసించు రెడ్లవద్దనుంచి తెచ్చి కొందురు. ప్రతికోయవాడును నీమందును తనయింటనుంచుకొనును. జ్వరమునకు కొండలు గంజాయిని వాడుదురు. మఱి కొండలు పసపును వంటకములలోకలిపి వాడుకొని తినెదరు. కొండలు వేపచిగుళ్లను, మిరియములతో కలియనూరి ముద్దగాఁజేసి పొచదార నద్దకొని తిందురు. మరికొండలు స్తివేళ్ళనుపయోగింతురు. కోయలలో ముప్పాతికమంది జ్వరమునకు శ్రేష్ఠత్రాగుటయే మందందురు, వరుసజ్వరమున కొకవిచిత్రమగు పన్నాగము పన్నుదురు. ఒకనిద్దెత్తివసమున నొకమొక్క కుపవాసముచెప్పి, మఱియొకమందిరోజున దానికవసరమగుతంతునడపి, యారోజున నామొక్కను సమూలముగ నూడ

బెరికిన, నాతటినుంచి, యాజ్వర మంతరించునట. వీరిలో నై ద్యము చేయువానిని వెజ్జులందురు.

—* 5 భూతవైద్యము. *

వీరికి మంత్రశాస్త్రమునందెక్కువనమ్మకము. భూతప్రేతపిశాచములన్న భయమెక్కువ. వీటిబారినండి వీరికులవేల్పు వీరిని రక్షించుచుండునని వీరినమ్మకము. వీరికి వాటివలన భయము కలుగునని సందేహము తోచినప్పుడెల్ల తమకులవేల్పును నిలువబెట్టి జాతర కేయుదురు. వీరిద్లకు చేతబడి యందెక్కువనమ్మకము. ఎవడైనను చేతబడిచే చచ్చినాడని అనుమానము తట్టినప్పుడు, నిజమరయు నెపముతో, శవము నెత్తుకున్న వాహకులు యిష్టమువచ్చినదారిని బట్టుదురు. ఆదారి యెవనియింటికియీడ్చునో ఆయింటివాడా పనిని కేయించెనని వారునిశ్చయింతురు. అంతటవానిని వర్ణింపవలవిగానంత హింసబెట్టుదురు ఒక్కొక్కప్పుడట్లు హింశింపబడినవారు చచ్చుటకూడ తలస్థించును. వీరికులవేల్పే వీరినాయింటికి త్రోవతీయించినదని వీరికి నమ్మకము.

విశూచ్యాది అంటురోగములు ప్రబలియున్నప్పుడు, ఆ యాదేవత లాగ్రాహమునకు రాకుండుటకై, గ్రామకట్టుకట్టుట కొకవిధానము నవలంబింతురు. దేవతలను వెజ్జువాడు బంధించునని వీరి యభిప్రాయము. వీని నాదినములలో యాహ్వనింతురు. తాడొకసీసానిండ సారా నింపుకొని, నోటితో యే

దేవోకమంత్రమును పఠించుచు నూరి అన్నివైపుల ప్రదక్షిణము జేయుచు, ప్రతిదిక్కున కొంచెము సేపాగి, వండ్లుపటపట గొఱకుచు, జట్టుముడివిరియబోసికొని, దొప్పజేసి సారా వాదిక్కున బాటపోయుచుండును. ఈవిధముగా గ్రామమన్ని వైపులను తిరిగినతర్వాత, నాలుగుదిక్కులను నాలుగుకోరణములను గట్టును. అడవిలోగాని, పొలములోగాని, పనిచేయునప్పుడేదైన నొప్పిబట్టిన, దానిని కొండరాజుల దెబ్బందురు. కొండరాజులయెడ అపచారముగావించుటచే, తమకాయవస్థ తలస్థించినదని వారూహింతురు. పిశాచములు, పెనుభూతములు ఆవహించినవని, భయానహులగువారు ఆయాదేవతలకుమేకలను, కోల్లనుదున్న పోతులను, పండిపిల్లలను బలియిచ్చేదమని మ్రొక్కుచుండురు. మూఢభక్తియుతులగు ప్రజలభయ విహ్వలచేసమలను, నిర్భయములుగ నొనరించి మనోవ్యధ నివారణగావించుటకివి, సాధనములై యలరారుచున్నవి. మనశ్శాంతి లేనివాని కెట్టితన అంశధములైనను శబ్దివ్యు. మ్రొక్కుతీర్పు తీసికొనిపోబడు తీననమనకు నిరక్షిబోవుకాలమం దాదేవత పూననని వారిసమ్మకము. దేవతపూనినదనుట నిద్రగన మాజీవ చూదేవత యెడుట తలవాల్చి నిల్చుండునట. దేవత పూనకున్నచో, ఆజంతువ నెతమందిలాగినను, విగ్రహమయెదుటకు రానేరదట. పూనకపోవుటకు కారణమేమైయుండునో తెలుసుకొని, తిరిగి దేవతకు అపరాధము చెప్పుకొన్నమీదట త్తిప్తిపొందిన, పూనునట. లేకున్న పూనదట. మ్రొక్కుతీర్పు

కొనుటకు కొనిపోబడినదైనను, దేవతపూసకున్న, ప్రాణము తోనే ఆజీవమును వదిలివేయుదురు. మానవుని యాజ్ఞ తొలగిక్షణములైనను, ఈశ్వరాజ్ఞ కానిదే అట్టియుత్తరువుల అమలు చలాయించబడకయే బుట్టదాఖిలగుచుండుననటకదియొక నిదర్శనము.

—* 6 ఆ హ ర ష దార్థ ము లు. *—

వీరికి ముఖ్యమగునాహరషదార్థము జూన్ము. ఇందు మూడురకములుండును. మంచిజూన్ము, కొండజూన్ము. పిన్నకొండజూన్ము. కొండపోల్లయందు పండునది కొండజూన్ము. మొదటి రెండుతరగతులుకంటె తేలికగా పండునది పిన్నకొండజూన్ము. ముందు పిన్నకొండజూన్మును చల్లుకొందురు ఇది మూడుమాసముల పంట. దీనితర్వాత కొండజూన్ము కోతకు వచ్చును. వీరే రెండు మూడుమాసములో, తను పంటగింజలపై నాధారపడి యుండెదరు. కాని, తదితరసమయములందు అడవి ఫలసాయముపై నాధారపడి తమపొట్టను నింపుకొందురు. మాంసాశనముపై వీరి కాసక్తిమోడు, చేపలన్న ప్రీయెక్కువ. అక విఫలసాయములో, చన్నగడ్డలు, గాజరగడ్డలు, జీలుగపిండి, వెదురుబియ్యము, వెదురుబోడు, కల్వదుంపలు, కల్వగింజలు, చింతగింజలు, మామిడిబీడి, చెంచలి, దొంగలి, గంగపాలి, మొదలగుకాయగూరలను చుంకలను ఉపయోగింతురు. మృగజాతులలో, గుట్టము, గాడిద, చేమ, కు

క్క, పెద్దపులి, చిరుతపులి, మొదలగునవితప్ప, తదితరసాధు మృగముల మాంసమును తిందురు. మొసలిమాంసమునుకూడ తిందురు. పుల్లచీమలను చారుకాచికొని, త్రాగెదరు. ఉడుశ్శనుబకజాతిరెక్కలపురుగులను ఉడుకబెట్టుకొని తిందురు. వీరిలో వివిధాంతశ్శాఖలున్నవి. ఒకశాఖవారు గొడ్డుమాంసమును తినరు. మఱియొకశాఖవారు గొడ్డుమాంసము నత్యంతప్రీయముగ నారగింతురు. ఇంకొకశాఖవారుపాములను, కప్పలను, తిందురు. కోయలకు తాటికల్లునం దాసక్తిమోడు. వీరు యిప్పుకల్లు నధికముగా నుపయోగింతురు. తాటికల్లురోజులలో తిండి అసలే అక్కఱలేదు.

—* 7 కూ ర గా య లు *—

కాయగూర లన్నిరకములు దొరకును. చిక్కుళ్లు విస్తారముపైరగును. కంద, పెండలము పైరగును. పుట్టకొక్కులు (కుక్కగొడుగులవలెనుండును) వాలుపొట్టలు (మొక్కజొన్న కండెలువలె నుండును) విస్తారము కోయలు తిందురు. వీటి ఆకులు చామాకులవలె నుండును. పెండలపుకాయలు, నాగపెండలపు దుంపలనుకూడ వీరు పండించెదరు. వీర్రాకుకూరల నన్నిటిని పండించెదరు. అడవినిమ్మకాయలను అడవిమామిడి కాయలను యేరి తెచ్చుచుందురు.

—* 8 ప ం ట క ము లు *—

జొన్నపిండితో జావగాచుకొందురు. దీనిని గట్క అంటురు. చోడిపిండితో కాచిన అంబలిని సంగడంటురు. పెసలు,

బొబ్బిల్లు, చిక్కుళ్లు, ఉలవలు మొదలగు కాయధాన్యమును వరిపిండితోగాని నొన్నపిండితోగాని ఉడికించి ముద్దలుగా జేసి కొని తిందురు. వీటిని కుడుములందురు. పాలు సమృద్ధిగా నుండుటచే, తరుచు పాయసమును వండుకొందురు. ఇప్పపువ్వును ఇప్పపొక్క అందురు. వీటిని వేయించి వీటిలో అనప పప్పుగాని, నువ్వుపప్పుగాని, గోగువిత్తులనుగాని, చేర్చి పాకముపట్టుదురు. ఈపాకమును ముద్దముద్దలుగా జేసి, వాటిని ఆకులలో చుట్టబెట్టి కట్టుదురు. వీటిని పాకపుడెప్పలందురు. వారియెడలనురాగము కలవారికి వీటిని నేమానుగా నిత్తురు. మొక్కజొన్నలతో అన్నివిధములగు పిండివంటలను చేయుదురు. లేతగింజలను రుబ్బి, దానికి బెల్లముజేర్చి గారెలవలె జేసినతీలో వేయించుదురు. నేయిదొరకినంత సమృద్ధిగా నూనె దొరకదు. ఈ గారెలు తినుటకు రుచిగానుండునుగాని వాత శరీరలకు కాళ్లుపడును.

—* 9 నీ తి. *

కోయలు విద్యావిహీనలు. మూర్ఖపుకట్టు కలవారు సత్యవంతులు. నీతిలివారు కాని, త్రాగుబోతులు. దుర్వ్యస వాసస్థులుకారు. మొత్తముమీద వీ రాడితప్పనివారు. ఒకటి బొంకనివారని కూడ చెప్పవచ్చును.

వీరికిపోకులందిచ్చలేదు. దొరికినదానితో తృప్తి నుండెదరు. ద్రవ్యార్జనాకుతూహలులేకాని, అర్జించినదానిని వెచ్చించుటకు తగినవీళ్లులేవు. అనుభవించుటకు అలవాటుపడిననేగాని, అర్జించు

టకులవసరముండదు. కావలెననుకోరిక ఉడయించినప్పుడే, అర్జించుటయందాసక్తి మెండగుట. ఆసక్తి కలిగినప్పుడే పాటుపడనిచ్చుగించుట. వీరుతమత్సుళ్ళి పాసలు తీర్చుకొనుటకెంతవరకు అవసరమో అట్టిదానిలభ్యముకొలకే పాటొనర్చెదరు కాని, కూడ బెట్టుటయం దాసక్తితో పాటుపడరు ఎంత ద్రవ్యమిచ్చెదమన్నను, ఆత్మశారవమును విడనాడరు. స్వాతంత్ర్యనిరోధక దాయకమగు కూలిపనిచేయుటకు యుష్టపడరు. తామున్న అడవి పచ్చగానున్న తమయిల్లునిండినట్లు భావించురు. వారినిత్యక్తత్యములకు అడ్డులేకుండులాగున తమజీవనోపాధికవసరముగు కూలియిచ్చిన పనిజేతురు. గంటలపరీకారమునిర్బంధముతో పనిజేయుమనిన, మా పూర్వులనాటినుండియు మాకాయాచారములేదు కావున మేమట్టిపనికిగడంగి ముందురు.

ఈవ్యేరదత్తములగు సౌకర్యములనుండి దూరముగా జేసిననేగాని, ఎవరికి నెత్తిడికలుగదు. ఒత్తిడికలిగినప్పుడే గాని యేమానవుడును అన్యలసౌక్రముంపనిచ్చుగింపడు. ఇదిసామాన్యమానవులస్వభావము. అనాగరకులగు కోయలట్లుగారు. వీరికి ఆత్మశారవముమెండు. చదువురానిమూర్ఖులగుటచే, విడువనికట్టుదలలవారైయుందురు. వీరి శ్వేతాశ్చర్యభావంతో కిల్లుతగులజూచుట శిథిలారానతచర్యపరుచిన్నప్పటినుండియు వింటిబద్దగురి నలవాటుచేసికొందురు. వీరు నాగరకులగు ప్రజాసముదాయమధ్యమందున్నప్పుడు గొత్తలవలె కన్పించుదురు. రుప్పలచాటు కేగగ నే, పులులవలె అప్రతిమానధైర్యసాహసములను

ప్రదర్శింతురు. వీరు నీతిశాస్త్రబద్ధులు. అన్యప్రాంతములనుండి యీ ప్రాంతములకు వలసవచ్చినవారు. ఇప్పుడిప్పుడు వీరిని ధర్మశాస్త్రబద్ధులుగా కూడ జేయజూచుచున్నారు కాని, దాని తత్వము వారికింకను తలకెక్కింపలేకున్నారు

— * 10 జా తి. * —

కోయలలో గొమ్మకోయలు గొట్టుకోయలు ననియురు తరగతులవారున్నారు. గొమ్మకోయలలో లింగధారికోయలు కూడ కలరు. నదీతీరములందలి పోల్లనంటియున్న గూడెములందుండువారెగొమ్మకోయలు. లోమన్యమూలాదుండువారు గొట్టుకోయలు. గొట్టుకోయలలోకూడ శైవమతావలంబకు లున్నారు. వీరు లింగధారణజేయుదురు. గొమ్మకోయలలో తిరిగి వారివారి వృత్తులననుసరించి వడ్డికోయలు, డోలుకోయలు, కమ్మరకోయలు, మూసరకోయలు, కాకకోయలు, మట్టకోయలు, బాసకోయలు, ననువర్ణభేదములుకలవు. వడ్డికోయలను వారు సామాన్యకృషికులు వీరకులమునకుసంబాధించిన పవిత్ర కార్యములన్నియు వీరివలన నిర్వహింపబడుచుండును. అకర కర్మచ నడపించువారు డోలుకోయలు. వీ రీతెగలో తక్కువ వారుగా పరిగణింపబడుదురు. ఇత్తడితో పనిచేయువారు మూసరకోయలు. కమ్మరముచేయువారు కమ్మరకోయలు కాక కోయలు, మట్టకోయలు, మనలో కూలివాండ్లవంటివారు. బాసకోయ లన సొకరులు. రాచగొండు లనుమనొకతె గలరు. వీ రాతెగలో జామిందారులు. గొమ్మకోయలకు గొట్టు

మాంసమునందలి బిరుచిమెండు గొట్టుకోయలు కప్పలు, పాములు మొదలగువానిని తిందురు. శైవమతావలంబకులు గొట్టుమాంసమును ముట్టరు. వీరిలో ఒన్నో, రెండో, మూడో, నాలో పెరంబాయ్యో మొదలగు గోత్రభేదములుండును.

— * 11 కు లా చా ర ము లు. * —

వీరు తమతప్పులను, తమ కులపెద్దలద్వారా పరిష్కరించుకొందురు. వీరిలో విద్యనభ్యసించిన కొందరు కోర్టుల ప్రాముఖ్యతను కనిపెట్టి యిప్పుడిప్పుడు తహసీలుమున సదుపాయములంద జూచుచున్నారు. శుభాశుభ కార్యములు శంటకాలములోనే నిర్వర్తించబడుచుండును. ఎప్పుటి వప్పుడె పరిష్కారము కావలెననునియమము లేదు. సారాయి నారగింపనిదే పూచా యితీదారులు కోర్టు పెట్టరు. సారాయిని పూరించనిదే కేసు విప్పరు. కేసువిప్పినను, తగవు తెగదు. పూచాయివారు విధించు అపరాధముకూడా సారాయియే. ప్రతిగూడెమువారును తమలో నొకరిని పెద్దగాను, మఱియొకనిని పిన్న పెద్దగాను నేర్పరుచుకొందురు. పెద్ద అనువానినే పట్టుదురు. పిన్న పెద్ద, పట్టెలనువానికి, సహాయకార్యదర్శి. ఆగూడెమునందె పరికేసు పనికావలసియున్నను, వీరిరువురిలో నేవైనదైన నొకని యచుమతిలేనిదే, యావని నిర్వహింపబడదు. ఇట్టిగూడెములసముదాయమున కొక పెద్ద (అధికారి) యుండును. వాని పేరు సముతుదారు సంఘముయొక్క ముచిచ్చెడ్డలను సముతుదార్లు విచారించుచుండురు. ఒకగూడెములో నొకనికేదైన

లభించిన, దానిని అందరికిని పంచిపెట్టునుగాని తానొక్కడే అనుభవించడు. ఏదైన దండుగ పెట్టుకొనవలసినవచ్చినను. అందరు సమానముగ సనుభవించుతురుగాని యొకనితలపైనే బెట్టురు. మాటభారముట కొకపుల్లను విరుతురు. పుల్లవిరుచుటయను వది ఒకగొప్పయానగా పరిగణింతురు. ప్రాణమునైననెత్తురుగాని చేసినప్రతిజ్ఞనుండి వెనుకకుమరలరు.

—* 12 వా వి వ రు స లు. *—

పూర్వపరిచయములే వారు పురుషులను దొరలనిన్ని స్త్రీలను దొరసానులనిన్ని పితృవరు. చనవున్నవారు మగవానిని మామ యనిన్ని, ఆడుదానిని అక్క యనిన్ని కూడా వాడుటకలదు. వీరిలో మీరు వాచించుసలతో పిల్చుకొందురు. దీనినిబట్టి వీరియన్యోన్యతమొండని యూహించవగును.

—* 13 వై వా హి క వి ధా న ము *—

వీరివివాహవిధానములలో ముఖ్యమైనది రాక్షసము. పిల్లపుట్టగానే ఒకవస్త్రమునున్ను, కొంచెముచమురున్ను కొంతరొక్కమున్ను ముందుగా నిచ్చి వైధానముజేసియుంచుకొను ఆచారము కూడకలదు. రాక్షసమునవలంబించి వివాహమాడదలచిన వాటివిధాన మెట్లుండునన. ఒకగూడెములో వివాహింకొకగూడెములోనిస్త్రీని వివాహమాడదలచినప్పుడు దానినిగూరించిన యాచూకి దెలిసికొనుట కాగూడెముందుండు వానిని నొకనిని లోబరచుకొని వానిమూలమున నేస్థలమందు జేవేళ, తనకాస్త్రీ లభించునో తెలిసికొని, ఆసమయమునకు

తనసహకారులతో నచట కేగును. తనతోడివారల నొకరహస్యప్రదేశముం దుండనియోగించి తానుంటరిగా బయలు వెడలి ఆస్త్రీరాకకై నిరీక్షించుచుండును. అంతటది కంటికిగపడగనే దాని నెత్తుకొనిపరుగడ మొదలిడును. అట్లెత్తుకొనిపారిపోవునపుడు దానివారెవరైన కనిపెట్టినచో, వెంటబడి దానిని వానిబారినుండి విడిపించుటకై యెన్నివిధములుగానైనను హింసింతురు. ఎత్తుకొనిపోవువాడు తానెన్నివిధములుగా హింసింపబడినను తానుపట్టినవట్టు విడువక యామెను తనవారున్నచోటికి కొనిపోగలిగెనేని వెంటదరుముకొనివచ్చినవారంతట వెనుకకు మరలెదరు. వారంద రాలోజున నింటికిగి మరువాడు ఆస్త్రీతలివండులను పిలిపించి యధావిధిగా నివాహమొనరింతును. అదివరకే వివాహితయైయున్నస్త్రీయెడ నిట్టి విధాన మవలంబింపరు.

గొమ్ముకోయలపిల్లను లింగధారికోయలు వెలిదీర్చినిదె వివాహమాడరు. వెలిదీర్చుటన, యేమిటాటాకులను పేరుపేరు స్థలములందు, విలువంపుగా నుమ్మి, ప్రతిదానికిందనుండిన్ని ఆస్త్రీని దూరిరమ్మనెదరు. ఒక్కొక్కయాకుక్రిందనుండి వచ్చినవప్పుడెల్ల స్నానముచేయించి కాల్చినబంగారుతో నాలుకను కాల్చి వెలిదీర్చుదురు. అటుతర్వాత ఆమెకు లింగధారణజేసి వివాహమాడుదురు. అంతటినుంచి, ఆయువతిని గొడ్డుమాంసము ముట్టవీయరు. వివాహముకావలసినస్త్రీని ముందుగా యేడుబిందెలనీళ్లతో స్నానమాడించి క్రొత్తబట్ట

లను కట్టించెదరు. కులపెద్దలనురావించి, మాంసాదులతోను, సాగాతోను విందులారగించెదరు. వీరితో మారుమనుములున్న వి. ఒకపురుషుడు యేడుగురస్త్రీలను వివాహమావనమ్మును. స్త్రీయు నట్లే చేసికొనవచ్చును కాని, భర్త సజ్జుడై యుండి వివాహములమలుతో మున్న యెడల వివాహమాడకూడదు.

—* 14 దేశతలు జాతరలు. *—

వీరు తాము పాండనమధ్యమునిసంతతివార మని చెప్పుదురు. వీరికులదైవము భీముడు. రేచుకుక్క భీమునిబంటుగ నెంచి దాని నతిశౌరవముతో ప్రేమింతురు. వీరికి యిలవేల్పు మామిలి. ఈదేశత నివాసస్థానము బస్తరురాజ్యము. ప్రతి కుటుంబమునకును ఒక కులవేల్పుండును. కొర్రాజులను (అనగా పెద్దపులిగాను) వీరు ఆరాధింతురు. వేల్పులనునది క్రాసువలె యినువముక్కలతో చేయబడియుండును. అడ్డముగాను దుకడ్డి కిరుప్రక్కలనుకండ్లవంటిరెండువెండిరేకులనమర్తురు. దాని మెకవెదురుగొట్టమునందుంచి దాని నారాధించుట కేర్పడిన వాడుమాత్రమే గుర్తింపఁగలిగినట్లు ఒకరహస్యప్రదేశమునందుట్టి దాచును. వేల్పులన్నియు కలసి 101 ఉండును. ఈ వేల్పుల వారందఱును తమతమవేల్పులను నెత్తిపైనిడుకొని తదితరకుటుంబములవేల్పులతో కలుపుచు, సంవత్సరమున కొకసారి మామిలివద్దకు జేర్చుదురు. పాలచెట్లు పుష్పించిన కాలమం దీయమృగము జాతర జేయుదురు. మామిలిని వీ రాది శక్తియందును. ఈ మెకు పూర్వము నరబలి యిచ్చెడివాడుక

యుండెడిది. ఇప్పుడీనూచారము తుదముట్టింపబడుటచే మానవునితో తుల్యమగువానరమును బలి యిచ్చెదరట. విశూచి మొదలగు కొంటుజాజ్యములు ప్రబలియున్నప్పుడు తమతమ వేల్పులను నిల్వబెట్టి జాతర చేయుదురు. జాతర చేయఁదలచినప్పుడు కొకపూదిని సిగ్గించి, దానినీడను తమవేల్పును నిలువఁబెట్టెదరు. వేల్పున కిరుప్రక్కలను రంగులగుడ్డప్రేలిక లతుకబడిన జుడాలను కట్టలకుగట్టి పాతుదురు. అట్లు అతుకఁబడిన చిత్రవర్ణపుప్రేలికలు తమతెగకు సంబంధించిన పెద్దలస్మరణవిహ్నము లందురు. జాతరదినములు గడచినతర్వాత వేల్పునకు బలి హరణ మర్పించి, యథాస్థానమునకు సాగనంపెదరు. సమూహమునుబట్టి ఒకటిగాని, అంతి కెక్కువగాగాని, గోవులను వధియించి ఆమాంసముతో జాతరయందు నిమగ్నులైన బంధుమిత్రపరివారాదులను తృప్తికరచెదరు. శుభమునకైనను అశుభమునకైనను గోవును నధింపఁ జే తంతును ముగింపరు.

—* 15 పండుగలు. *—

కోయలు సంవత్సరాదిని యుగాదిపండుగందురు. శ్రీరామసవమిని పెరుమాళ్ల పెల్లి అందురు. వైశాఖశుద్ధపౌర్ణమిని నల్గిములుపున్నమందురు. భీముఁ పండుగ జేతురు. కొత్తాజును (నగా పులిరాజులను) కొల్తురు. వేల్పులకు జాతరలు జేయుదురు. వీరికి చేనుపండినప్పుడల్లా పండగే. పండగ జేయనిదే పండినదేదీయు ముట్టరు. ఉగాదిపండుగ నతిశ్రద్ధతో నిర్వర్తింతురు. ఎంతలేనివాడైనను ఆరోజున నూతనవస్త్రము

అను ధరియించును. గూడములోని వారందఱు గుంపులుగా గుమిగూడెదరు. తమకు అభిమానులగు వారలయిండ్లకు బహుమతుల నందవత్తురు. అట్టితరి వీచొకవిధముగా వికృతపు పాటలను పాడుదురు. వీ రీపాటను రే రే 'రే' అను శబ్దముతో మొదలుపెట్టి నోటికివచ్చనట్లట్లా కవిత్వము నల్లుదురు. దీని యర్థమేమన తమకు బహుమతియిచ్చినవాడిని పొగడు అర్థ మిచ్చునట. పాటపాడునపుడు సృత్యముకూడ జేయుదురు. సృత్యముచేయునప్పుడు ఒకరిచేయి నింకొకరు పట్టుకొని నలయా కారముగా దిరుగుచు అడుగుమాడ్చుచు గానము చేయుచుందురు. వీరిలో మగవారు కొమ్ములుగల యెదుతల వంటి బుట్టలతోపీలను నెమలిపి ఛములతోని, అందముగానుండు యితరపట్టజాతుల వ్రేడుకలతోను వాటినలకరించి తమతలల కుతగుల్చుకొందురు. మెడయందొక పెద్ద ఛోలును. ఛోలు వాయింపుచు, కొమ్ములున్నతలతో పొడవనచ్చ ఆభోతునతె మోకరించుచు, స్త్రీలతోపాటు ఆటలాడి పాటలుపాడుదురు. వీరిభాష తెలిసినవారి కీతంతంతయు వింతగానెదోయనుగాని తెలియనివారికిది యొకవికృతముగా కనుపించును. వివాహాది శుభకార్యములయందు కూడ యిదే విధముగా సృత్యగాన ములు జేయుదురు. కొమ్ములతలలను తగుల్చుకొను పురుషులు తమకులమువారియెదుట తమతమపరాక్రమమును ప్రదర్శించుమిత్తము మత్తెక్కిన వృషభ మెన్ని వివేకతచర్యలనాచరించునో అన్నిటిని వీరుకూడ ప్రదర్శింతురు. విస్తారము బహువైవ

గల వస్తువుల నవలీలగ వైకెత్తిపాటవేయగలుగుటయే వీనియన్నిటిలోను ముఖ్యమైనది. ఇట్టిబలమును ప్రదర్శించిన వాడొకరు లములోని వారిమెప్పులకు పాత్రుడగునట.

—* 16 వృత్తి *—

వీడిగ్రకు వ్యవసాయము వేట, ముఖ్యవృత్తులు. పశువులదొంగతనముకూడ బాహుమైనవృత్తియే. ఇదివఱకు ద్రవ్యము దొంగిలించుట నెఱుంగరుకాని, సంస్కర్మదోషమువలన నిప్పుడిప్పుడలవాటుపడుచున్నారు. వీరు దొంగిలించినపశువులను, కత్తితో గోసి చంపరు. గొడ్డలి తిరుగవేసి, కొమ్ములమయముగా నుండుముచ్చిలిగుంటయందు కొట్టి చంపుదురు. వీరు తఱుచు దుక్కిఁబెట్లను దొంగిలింతురు. వాటిని దొడ్డినుండి గాని, మందనుండిగాని, తప్పించుటతిసులభము. ఆవులు, పెయ్యలు బెదరి పారిపోవును. దున్నపోతులు కేరెలు, చొరకినను వెంటరాక తిప్పులుపెట్టురు. అందువల్ల వాటిజోలి కంతగా పోరు.

—* 17 వ్యవసాయము*—

సామాన్యవ్యవసాయము, పోడువ్యవసాయము, లంకవ్యవసాయము అను మూడువిధములవ్యవసాయము చేయుదురు. వీరికి విస్తారము భూమి దున్నవీలున్నదికాని, దున్నుకొనుటయందాసక్తి తక్కువ. ఒకవేళ అభిలాషయున్నను తగుప్రాతాసహముగాని, ద్రవ్యసహాయముగాని లేదు. అప్పుడేసి వ్యవసాయము

చేసి నందువల్ల వచ్చినలాభము, పండించుట కగుకర్పలక్రింద ను, తెచ్చిన సొమ్ము కగువడ్డీక్రిందను సరిపోవును. వీరికి భూమినమ్మకొనుహక్కులేదు. కాని యిష్టమువచ్చినచోట అడవి నరికి వ్యవసాయముచేసికొనవచ్చును. వీరు వ్యవసాయము చేయుభూములకు పశుభూస్వమువారు పశుసేవాలునా టుంపారకీ షట్టాల నిత్తును. అనుమతిలేకుండా అకారిత్యముగా యెవరైనను సరే పోడువ్యవసాయము చేసికొనవచ్చునుగాని, అనుమతికొరకు దరఖాస్తుపెట్టియెడల, ఆఅకారిజ ర్వేగూడెమునకు సంబంధించినదో, ఆగూడెమందలికోయల అనుమతిలేనిదే, దరఖాస్తు మంజూరుచేయబడదు. పోడువ్యవసాయమునకు మెరకరేటు 0-4-0 వల్లపురేటు 0-8-0 లు. వీరు వ్యవసాయముచేయు భూమియందలి చెట్లు అచిరకాలమందే కొట్టబడినవగుటచే, లోనుండువేళ్లు చీకపు. పైనుండుమొళ్లక్కడక్కడ కన్పించుచుండును. నాగలిచాలు లోతుగా పోనిచ్చిన, చీకనిచెట్లవేళ్ల చిక్కిము నాగలికి తగిలి నాగలి విరిగిపోవును. కావున దుక్కి చాలు లోతుగా నుండుదు. నాగలికూడ చిన్నదిగాను సన్నముగాను నుండును. వీరికి వ్యవసాయమునం దంతగా నేర్పరితనము లేదు. వీరికి పండుపంట భూమిసారమునుబట్టి యుండునుగాని, ఓరిపనివానితనమునుబట్టి యుండుదు. వీరికి మందలనుపెంచుట యం దాసక్తి మొదలు. వీరు దుక్కిపెట్లకు అవసరమగుకసపును నిల్వజేసికొనరు. చేనుపండినతర్వాత పైకంకులనుమాత్ర

మేరుకొని తరువాత, తమమందల నాచేనిలోనికి విడిచిపెట్టుదురు. వీటి కామేత యొకటిరెండురోజులుమాత్రము సరిపోవును. కసపు యెద్దడికాలములో వీరిపశువులను మేతకొరకితరప్రాంతములకు తోలుకొనిపోవుదురు. మెరకవ్యవసాయమునకు తొలకరించినప్పటినుండియు దుక్కిదున్న టనసరిము. మేతకై తోలుకొనిపోబడుటచే, వీరిపశువు లప్పు డింటివద్ద నుండవు. అందువల్ల వీరిభూముల కదునుగో దుక్కి పడదు. చల్లుతరుణము రెండుమూడువారము లుండుననగా వీరు దున్న మొదలిడుదురు. ముందుగా తమయింటినంటియున్న పాటిపెరల్లను దున్ని వాటిలో చామ, గంటి, మొక్కజొన్న మొదలగు తేలికపైర్లను పెట్టుదురు. పిన్నకొండకొన్నకూడ నీతరుణమందే చల్లుదురు. పెరల్లలోనిపై రేరుకొని వాటినే తిరుగదున్ని పొగమొక్కలను నాటుదురు. పొగనారుపెంచవిధానముగాని, నాటు ఆచారముగాని, వీరికి తెలియదు. ఇక్కడిప్పుడివిధానము నవలంబించుచున్నారు. పొగవిత్రనములను చల్లి, మొలకలెత్తినతర్వాత అవి యెడకు వాడకుండులాగున ప్రతి మొక్కకును రేగుఆకుతో నొకగూ డమిత్తురు. కట్టకడపట మదగనేలలను, తెల్లనేలలను దున్ని జొన్న చల్లుదురు. అటు తర్వాత రేవడి, పుల్లుడు, గరపనేలలను దున్ని మెట్టపైరులను పెట్టుదురు. పైనుదహరించిన వరుసను వ్యవసాయముచేయుటలో నేరకపుభూమిదున్నవలసినతరుణములో వర్షమెగబెట్టినను ఆరకపుభూములు విత్తబడకుండా బీడుగా నుండవలసినదే. తరు

ణములననుసరించి, ముందుగా దున్న మొదలిడిన చల్లవలసిన తరుణములో వర్ష మొక బెట్టినను, విత్త వలసిన తరుణములో దున్నుటకు, చాలురాదేమో అనుభయముండదు. చల్లవలసిన తరుణమునకు అతిస్వల్పకాలము ముందు దున్న మొదలిడుటచే, చల్లబోయినదికి ఇనమారుకన్న నెక్కువగా దున్నబడవు. దుక్కిచలవలేనిదే పంట యింపుగాపండదు. ఎంతయెక్కువగా దున్నితే అంతయెక్కువగా పంటపండును. వీరివ్యవసాయమునకు విస్తారము వర్ష మవసరములేదు. పల్లపుపంట పూర్తిగా పోయినప్పుడు వీరికి పంట విస్తారముపండును. వర్షము లేమిచే పల్లపుపంటలు (అనగావరి) చెడును. వర్షము విస్తారము కురిసిన మొరకపంటలు (అనగా జొన్న, అపరాలు మొదలగునవి) పోవును. వీరిది విస్తారము మొరకసాగే. చల్లినచేలు మొరకలెత్తినప్పుడునుండియు తమచేలకు అలవలను కట్టుకొందురు. అడవి మృగముల నడలించుట కొకమంచె నాచేనునం దమర్పుకొందురు. వీ రెంతకాయునున్నను, పండులు, దుప్పలు, కణసులు మొదలగునవి పాడుచేయక మానవు. కోయవానికి కోమటి యందున్నంతనమ్మకము సర్కారువారియందైన నుండదని నమ్మవచ్చును. మూడువంతులు తమచేలను, పసరుగుత్తలపైనే పాపాకార్లకు వప్పుగింతురు. ఒకవేళ పండువరకు ఆపుజేయగలిగినను, కళ్లమైనమరుచటిరోజునుండియు, తినుటకు గింజలుండవు. చేను కంకెవేసినప్పటినుండియు, రైతునకును, వాని పరివారమునకు ఊచలియ్యమే జీవనాధారము. పచ్చిపెసర,

శనగ, అలచంద మొదలగు కాయల నొకప్పుడు కాల్చినవి యును, మఱియొకప్పుడు పచ్చివియును కూడతందురు. ఇవిపండే రోజులలో అన్నమున్ననుసరే లేకపోయిననుసరే. తాటికల్లా రురోజులలోను, చేనుపంటకాలములోను, వీరితో మాట్లాడవలనుండదు. చేనుపంటకు పూర్వపరములగా దొక నెలరోజుల వరకు పిల్చిన పలుకరు. ఆకారమునకు మనుగుడుపుపెడ్డికొడుకులవలె నుండురు. ఒకడు తనచేనుకోయుట కుపక్రమించినని రెండవవాడు తనచేను కోతకు వచ్చినా, రాకున్నా కోసికొనితీరవలెను. లేకున్న చేనుకోసికొన్నవానిచేనిలోని దంటు మేయుటకు వదలిపెట్టిన శుశ్రులు కోసికొననివానిచేను మేసిపోవును. ఇట్టిదానినిగరించి తగవుపెట్టినను, పాయమాలు అని కొంత అపరాధమును విధితురుగాని, ఆసామ్మ అరోజుననె పంచాయితీకర్చులక్రింద కర్చు అగును. అరోజున వాడట్లుకర్చుపెట్టెనున్న మరుచటిరోజున వానిముఖము చూడరు. చేలలోనిండుపుతీయరు. చేలలోకలుపు వైరుతో సమముగా కొంత మెత్తుపెరిగినతర్వాత కల్లు మొక్కలను పీకి పాడిగేదెలకు మేపుదురు. జొన్న వత్తుగా చల్లుదురు. యీవననితోచిన మొక్కలను పీకి, కట్టలుగా కట్టి పందిళ్లపై నాంబెట్టి దూడమేత కుపయోగింతురు. వీరికి మెట్టవ్యవసాయమునందున్నంత అభిరుచి, పల్లపువ్యవసాయమునం దుండదు. చెరువునీటితో వ్యవసాయముచేయుటన వీరెఱుంగరు. నీరునిల్చుపల్లపుప్రదేశములను కుంటలనియందురు. కోయలిట్టి కుంటలయందును, గట్లు

తెగి నీరొడిసిపోవు వోటిచెరువుగర్భములందును వనితనములను చేతితో చల్లుదురు. ఈవిధానము నితరచోట్ల కనివేతలందురు. ఊడ్చువిధాన మిప్పుడిప్పుడు కొంద రవలంబించుచున్నారు. ఆకుమళ్లను పెంచుటన వీరి కొకవంతగా కనుపించును. కోయలు దున్నకుండా పండవలె ననికుతూహలపడు సోమరులు. తమచేలకు మ దగట్టుట తప్ప మరియే ఎతరమర మృత్యుచేయుటయందును శ్రద్ధనహించరు. పశువులదొడ్డిని రోజునకొకపర్యాయముచొప్పున ఒకచోటునండి మరొకచోటికి మార్చుచుండినను, చేనంతా కలియువరకు మార్చుచుండుటకు వ్యవధిచాలదు. అందువల్ల మందకలసిన చోటునందు పండుటయు కలియనిచోట నెండుటయు తలపించును.

గొల్లవాండు తమమేకల నడవికి మేతకు తోలుదురు. ఆయాతరుణములయందు వ్యవసాయమునందు శ్రద్ధగలవా డెవడైన నున్నయెడల మందలవాండ్లకు భత్యమిచ్చి, ఆగుండలను తనచేలో పరుండబెట్టుట కేర్పాటుగావించి, రాత్రులయందు తాను వాటివద్దపరుండి, జామున కొకపర్యాయ మానుండలోని మేకలను, గొత్తలను లేవగొట్టుచుండును. ఈజాతికిలేచినప్పుడెల్ల మలమూత్రములు విసర్జించుట స్వాభావికము. చేనునందెక్కువ పెటపడుటకు వీలగునని వీరట్ల దలించుచుండురు. కుప్పలనునూర్పించుటకు పశువులసహాయ మక్కఱలేదు. కంకులను కుప్పగావేసి మనుష్యులే బడితెలతో మోదుదురు. బడిత

బట్టినవాడు రాలగొట్టినగింజలనుబట్టి కూలి యిడెదరు. తమసాగుబడిభూమిపరిమితమును చెప్పవలసివచ్చినప్పుడు యకరములనక మంచె లందురు. మంచెపొలమనగా ఒకమనిషి మంచెపైనుండి కాపుకాయగి లిగినంతభూమియని వీరి యభిప్రాయము ఇది సుమారు నాలుకైదుయెకరములుండును. వీరియొక్కమోతుబరి వీరినద్దనుండు పశుసముదాయమునుబట్టిన్ని, వీరు కట్టెలరకలనుబట్టియు, వీరు దున్నుభూమివిస్తీర్ణమునుబట్టియు, నిర్ణయింపఁబడును. అప్పివ్వజోవువారు నీకు యెందరు కాయగొడ్లున్నవి? ఎన్నిఅరకలను కట్టుదువు? ఎన్నిమంచెల పొలమున్నది? అని క్రశ్చించుదురు వీరిలో స్వంతఅరకలతోను, స్వంతమనుష్యులతోను, స్వంతద్రవ్యముతోను వ్యవసాయముచేయఁగలవారగుదుగా నుండురు. వ్యవసాయముచేయుటకై కోరుసహాయమునే ప్రోత్తుకలుపుకొనుట అందురు. ఎద్దులులేనివారు ఎద్దులనద్దెకుతెచ్చుకొందురు. దీనినే గుత్తకుతెచ్చుట అని కూడనందురు. కోమట్లుకోయలవద్ద తాము జనవరిలగాయతు మార్చివరకు తోలితెచ్చుకొన్నయెద్దులను జూన్ లగాయతు డిశంబరు వరకు తిరిగి వీరికె గుత్త కిచ్చెదరు. ఇట్టిగుత్తమొత్తము అడుగువారియనసరమునుబట్టి స్వల్పయింపఁబడుచుండును. వీరు క్రయపరుచుట అనుదానికి కట్టుకొనుట అనుమాట నుపయోగింతురు. వీరిక్రయములకు వాత్రమూలము లుండవు. రిజిస్ట్రేషన్ డిపార్టుమెంటు అమలుతోకి వచ్చినతరువాతకూడ వీరు తమ

పూర్వాచారము ననుసరించి కట్టుకొను విధానమునే అవలంబించి షబ్దాగా నీడిపాటుకొంటు సదుపాయమునెరిగినకొందరు చదువుకొన్న కోయలు నిర్బంధవిధానము నవలంబించిరిని ఫిర్యాదుచేయసాగిరి. తాము దౌర్జన్యమువలంబింపలేదనుటను రిజస్ట్రీదస్తావేజు లేకపోవుటచే ఋజువుచేయలేక వారియాస్తిని వారికి వప్పగించి బాకీని వదలుకొని బ్రతిమాలుకొనుస్థితిలోనికి యిప్పుడిప్పుడీ కోమట్లు వచ్చుచున్నారు. కోయలు కోమట్లవద్ద గుత్తుకొన్నయెద్దలను తమపని ముగియగానే కొనికొని తిని పులి యెత్తుకొనిపోయినదని చెప్పమొదలిడిరి ఇప్పుడు వీరిట్లు అద్దెకు తెచ్చుకొనగలుగు షరపతినిగూడ కోల్పోయిరి. కట్టినఅరకలనుబట్టి, పండినపంటను పాళ్ళువేసికొందురు. లోపాయికారీవ్యవసాయదార్లు పాలికేగాని లోఖిస్తునకు భూములను కవులనకు పుచ్చుకొనరు. పాలనగా, పండినపంటలో భాగమిచ్చువిధానము. కట్టుగుత్తలకుకూడ పుచ్చుకొందురు. కట్టుగుత్త అనగా పండినా, యెండినా. కొంత ఆయివైజయిచ్చుట అనియర్థము. పొత్తుకలిసి చేసినవ్యవసాయమువల్ల వచ్చిన పంటలో ముందుగా భూమిపాలును మినహాయెత్తురు. మిగిలినదానిని వాటాలవెంబడి పంచుకొందురు. పొత్తుకలియు విధానమం దొక చిత్రముండును. ఎట్లన, పశుసముదాయముగాని, ద్రవ్యబలిమిగాని లేని భూమిగలవాడు పైరెండును సమ్మదిగానుండి దన్నుటకుమాత్రము భూమిలేనివానితో పొత్తుకలియును. పొత్తుకలిసినవా డంతలేనుండి తనను పొత్తుకలుపు

కొన్నవానిపొట్టుకున్నా, వ్యవసాయమునకును పెట్టుబడి పెట్టుచుండును. పండినపంట తనపాలుక్రిందనున్నా, తనపెట్టుబడి సొమ్ముక్రిందనున్నా పొత్తుకలిసినవాడు కాజేయును. తనకూటికా మరుచటిదినమునుంచి, కలవగుటయేగాక, భూమిపై శిస్తయినను చెల్లదు. శిస్తున కామరుచటిసంవత్సరమే వేల మగును. పన్ను చెల్లింపనందున, వేలమగుటచే, జీవనోపాధికి తెలుగునక, భూమి ఖామందు పరారి యగును. కొందఱు భాగ్యవంతుల, భూమిని కొనగలిగియు, కొనక, అప్పులతో మునిగి వ్యవసాయము జేసికొనశక్తిలేని రైతులను జేరదీసి, తమచే యూత యనునెపముచే వారి కనాయాసముగా, సన్యాసమిప్పించగలుగుచున్నారు. ఈదేశపుపెట్టుబడిదార్లవలంబించువిధానముకూడ వీరిదుర్భరస్థితికి దోడ్పడుట కుపకరించుచున్నది. కొందఱు పరమదరిద్రులను జేరదీసి, వాని కొక కాడియెద్దలను ఒకబండిని, కొని యిచ్చెదరు. వ్యవసాయమునకు వీలులేని తరుణములందు తమస్వతపనులకొక కీబాడ్ల నుపయోగింపనియమించెదరు. బండివల్ల వచ్చు ఆదాయముతో గృహావృద్ధము పెళ్లబుచ్చుకొమ్మందురు. వ్యవసాయపు తరుణములో, అమ్మకొనుటకు హక్కుగల జమీందారీభూముల వ్యవసాయమునకు ప్రోత్సహించెదరు. అట్టివి యలభ్యమైనచో, సర్కారు అకౌజర్వులలో పోడు వ్యవసాయమునకు ప్రోద్బలెత్తురు. వీరు వ్యవసాయముమొదలు పెట్టువరకు, వీని పెట్టుబడిదారులు, వీనిజీవముకొక కెంతో తాపత్రయపడుచున్నట్లు నటెత్తురు.

మందభాగ్యులగు ఆబీదరైతులును, తమక్షేమమపేక్షించియే, తమపెట్టుబడిదార్లు తమకొరకుపాటుపడుచున్నారని యోచించి తమకులేని యుత్సాహమైనను తెచ్చిపెట్టుకొని, క్రొత్తభూములు సాగుక నచుకూలమగులాగున, చెట్లు, రుప్పలు, కొట్టి, మోళ్లుత్రవ్వ, పుట్టలుత్రవ్వ, మిట్టపల్లములుసరిచేసి గాత్రీయనక, పగలనక, మొండకుమోడి, వానకోర్చి, ఆపడి, మగవాడు పాటుపడి, సన్యాసుకూలముగా జేతురు. పూర్తిగా మోహపీడి, వ్యవసాయయోగ్యులగు సరికి అధమము అయిదారు సంవత్సరములు పట్టును. ఈగొప్పగా నాలీనాపండినపంట పెట్టుబడిదారుని కివ్వవలసిన మొత్తమున కగువడ్డీకింద సరిపోవుచుండును. మధ్య మధ్య వడ్డీ అసలుగా కలిసి, మొత్త మభివృద్ధి యగుచుండును. పెట్టుబడిదారునకు యీగొప్పగా, ఏమి సాగుచేయుచున్నభూములలో సారమైనదేదో నిస్సారమైనదేదో కనిపెట్టగలుగును. తనకు ఆనుచిక్కినతర్వాత తనబాకీని వసూలుయివ్వమని నిర్బంధింప మొదలిడును. వాడు వాని అశక్యతను వెల్లడించినంతనే దాని నూతగా గొని భూములను బాకీకింద కట్టమనును. అప్పుతరుసాధనము లేనందున మూడెత్తువేళిన మొదటికే మోసమువచ్చునేమో అనుభీతిచే, కొన్నిటినిమాత్రము కట్టి మిగతాబాకీ పంటపైన తీర్చికొందు ననిచెప్పి వప్పించును. పెట్టుబడిదారు, ఏమి వ్యవసాయముచేయు భూములలోని మంచి చెడ్డ లదివరకే యెరిగియుండుటచే, తనకు కావలసినప్రతులను పేర్కొని, వాటిని కొంతబాకీకింద క్రయము వ్రాయించుకొ

నును. ఆమరుచటి సంవత్సరము మిగతాభూములకై కొన్నిటిని, శేషించినబాకీలో కొంతభాగముక్రింద వశపరుచుకొనును. అటుతర్వాత వాని పాడిపశువులపైన దండెత్తును. తుదకు బూడి, యెరులనుకూడ బాకీలో మరికొంతభాగమునకు విలియూవేసికొనును. అంతట క్రొత్తగా తయారుచేయఁబడిన రైతు పూర. పుష్టికి మారును కాని, పెట్టుబడిదారునితో గల ఋణ సంబంధము మాత్రము వదలదు. అటుపిమ్మట పెట్టుబడిదారు వ్యవసాయదారుడగుట తటస్థించును. తాను కొన్నభూములు తాను తయారుచేసిన సన్యాసికే పాలి కిచ్చి దున్నించును. పంటసమయమందు వానిపాలునకు వచ్చుగిజలను తాను భూతాదిక బదులిచ్చినగిజల అసలీఫాయిదాలక్రింద కాజేయును. ఒకవేళ నింకా మిగులుట తటస్థించెనేని, తనకుండు, పాతబాకీకింద జమకట్టుకొనును. వాడికముందు యెట్టిపేచీపెట్టుటకు శక్తిలేదని లోచినప్పుడు, నిల్చియుండు బాకీకి వానిపై దావాచేసి డిక్రీపొంది తనను వాడికముందు పీడించుకుండులాగున దూరుడుగా జేసికొనును. ఒకవేళ కోటులో బాకీలేదను వాదముపెట్టినను, శాస్త్రోక్తముగా తయారుచేసినలెక్కలను నమ్ముదురుకాని, మూజవానిగా చెప్పుకొనజూచు నిరుపేదయగు వ్యవసాయదారుని మాట సత్యమేయైననునమ్మరు. అందువల్ల వారసహాయులై న్యాయస్థానములయందలి సౌకర్యముల నందలేకున్నారు.

—* 18 పోడువ్యవసాయము*—

కోయలు ముఖ్యముగా జేయవ్యవసాయము పోడువ్యవసాయము. దీని నాంగ్లమున పిష్టింగుకల్టివేషన్ (Shifting cultivation) అందురు. వ్యవసాయమునందు బాలురు వృద్ధులు, స్త్రీలు పురుషులు అనువివక్షత లేక పాటుపడుదురు. అడవిలో కొంత ప్రదేశమునందుంచుచెట్లను, రుప్పలను నరికి వాటిని కుప్పలుకుప్పలుగా అక్కడక్కడ జేర్చి కొన్నిరోజు లట్లు వాటి నెండగిత్తురు. కొంతకాల మారినతర్వాత ఆకుప్పలకు నిప్పుంటింతురు. ఆరనిచ్చి నిప్పుంటించినను లోపచ్చిగలమామ్రాకులగుటవల్ల యొడుకజ్జలవలెజ్వలితములుకావు. ప్రత్యేకము ఒకరిద్దఱుదగ్గర నుండి పొదునైనదృఢమగుకజ్జలతో నవియెత్తి కాల్చుచుండవలెను. ఈకుప్పలు కాలి వాటిబూడిద మట్టితో కలసినసేగాని పోడు ఫలించదు. వైన యొడ, యెడుట మంట, చుట్టునుపొగ, శక్తికిమించినపాటు, పాటుకుతగిన ఆహారలేమి, ఇవి మానవుని జీవనమున కెట్టిచేటొనరించునో, ప్రపంచస్వభావము నెఱింగి నవారికివివరింప నగత్యములేదు. పోడుకాల్చుపని దానిపరిమాణమునుబట్టి వారంలగాయతు ఐదునైదురోజులవరకు పట్టును. వీరిరోజులలో ఒకకడవను జావతో నింపుకొని తమవద్ద నిధికొని కడుపుమండినప్పుడెల్ల ముంతెడువోపున త్రాగుచుదురు. దీనినిగాల్చుట బహుకష్టమైనపని. ఈవిధానము కొరాతులేగాని, సాధారణముగా అన్య లవలంబింపరు. దీనిని కాల్చుట కుపక్ర

మించుయేనుగువంటి మనుష్యుడు పూర్తియగునరికి పీనుగవలె తయారగును. వర్ష ముకురియగనే వీటినిదున్ని జొన్న చల్లుదురు.

కొండపోల్లి కొంకావిధముగా నుండును. కొండలయందు ఏటవాలగు, మట్టిగలప్రదేశములయం దీవ్యవసాయమును జేయుదురు. వీటిని దున్నుటకువీలుండదు. చివర సూదిగా చెక్కబడినవెదురుపుల్లలను, మట్టిలోగుచ్చి ఆకన్నములందు విత్తులను వాటునురు. కొండపోల్లను, అడవివృక్షములుమేయకుండా కాచుట బహుకష్టము. వాడి మొనలు గలపండువెదురుబద్దలను మొనలు పైకుండులాగున చేనుచుట్టూ అలవబడితెలవలె ననుచ్చుదురు. నారవజేసి యేదైన మృగ మీలవను దాటబ్రయతించినను, సాతబడినబద్దలు పొట్టలో గ్రుచ్చుకొని చచ్చుటయో లేక చచ్చినంతపనిజరుగుటయో తటస్థించును. తెలుపురంగుపూసిన రాళ్లను చేవి కన్నినైపులను అక్కడక్కడ నుంచుదురు. ఇదిగాక చేను మొలకలెత్తినప్పటినుండియు చేతో మంచె నమర్చుకొని, విడువకుండా పిట్టలను మృగములను అడలించుచుండురు. కొండపోటివ్యవసాయము తరుచు కొండలయందు నివసించురెడ్లు అనుతెగవారివలన జేయబడును. కోయలు అడవిపోడువ్యవసాయమును తరుచు చేయుదురేకాని కొండపోటివ్యవసాయము సకృతుగా జేయుదురు.

గవర్నమెంటువారు అరిజన్యులుగా నిర్దేశించిన

ప్రదేశములందును జమిందారీదు పాటిభూములలోను, వేస్తూ
(ః రుక యోగ పు) భూములలోను, పోల్ల న కొట్టుదురు. క్లాశివైడు
టింబరు నరుకఁగూడదను నిబంధన యున్నది కాని, అదియంతగా
పాటింపఁబడుచున్నట్లుగాని, పాటింపబడుటకై నిర్బంధింపఁబడు
చున్నట్లుగాని యగఁగించదు. ఒకపర్యాయము పోడునకికి వ్యవ
సాయము చేసిన ప్రదేశము తీరిక కొన్ని నంవత్సరములవరకు పనికి
రాదు. ఆఁరిజర్వులలో గాని, దుపాటీలలోనగాని ఒకపర్యాయ
యమైనను, పోడునరుకని ప్రదేశముండదనియే నానమ్మకము.
ఏయుద్దేశముతో ప్రభుత్వమువారు రిజర్వు అడవులకు సమీప
మందు ఆఁరిజర్వు ప్రదేశములను నిర్దేశించినారో, అట్టి ఆఁరి
జర్వులన్నియు వ్యవసాయపుభూములుగా మారుచుండుటచే
ప్రభుత్వపుటిప్పితము లీడేరకపోవుటయేగాక, రిజర్వునకు ఒత్తిడి
కలుగుట తప్పనిసరియగును. ఇప్పుడుపేక్షించిన, కొంతకాలము
గతించుసరికి, రిజర్వులోని కొంతభూమి ఆఁరిజర్వుగా మార
వలసినవచ్చుటయు నిప్పటి ఆఁరిజర్వులు వ్యవసాయయోగ్యపు
భూములుగా మారుటయు, తప్పనిసరియగుట నిశ్చయము.

—* 19 లంక వ్యవసాయము*—

వీరును సదీమధ్యమందుండు భూములనులంక లందు
రు. అన్యప్రాంతములవారిచే పడుగైలంకలనివాడబడు భూములు
నుబాడవలసి పిలువఁబడుభూములునుకూడ లంక అనియేయందు
రు. అన్నివైపులను, నీటిచే నావృతమై యుండునవి లంకలు.

నదిగట్టునకుఁ జేరియుండియు వరదకాలమందు పరదనిజిచే
ముంపఁబడుపల్లపుభూభాగములు పడుగైలంకలు. వరదకాలము
నందు వాగు ముఖద్వారమునుండి నదిలోని నీరు వాగులోని
కెగపూనునంతనఱకు వాగున కిరుప్రక్కలనుండు నేటవాలు
ప్రదేశములే, వాగులంకలు. ఇట్టిప్రదేశము లన్నిటియందును
వరదకాలమం దొకవిధమగు మెత్తనిమట్టి చేరుచుండును. వీని
నే ప్రొడ్రుందురు. ఇంద నెకరకములున్నవి కాని, వానిలో ముఖ్య
మైనవి, ఇసుకప్రొడ్రు, బురదప్రొడ్రు, పెంకిప్రొడ్రు అనునవి.
వరదకాలమందు ప్రవాహవేగమున, సుకు కొట్టుకొనివచ్చుట
స్వాభావికము. ఇట్లువచ్చుచున్నప్పుడు దానిగమనమునకు, మరి
యొకపదార్థమేదైన నడ్డుతగిలినచో నందుండు బరువగునిసుక
దిగిపోయి, తేలికగునన్నియిసుకమాత్రమే, నీటితో కలసి
తప్పించుకొని, పోగలుగును. ఇట్టితేలికయిసుక మఱొకమెఱక
ప్రదేశమందు దగుల్కొని మేటవేయును. దిగిపోయినదానిని
గండ్రియిసుకయనియు, తేలిపోయినదానిని నిసుకప్రొడ్రుఅని
యు నందురు. ప్రవాహవేగమునవచ్చుబురదనీరు, సదీమధ్యమం
దుండులంకలలోనిదుబ్బుగడ్డిచే నడ్డగింపఁబడుటవలన వేగముతగ్గి
వెల్లువ తిక్కవకాకున్నచో నొకటిరెండురోజులు నిలుకడగా
యుండుట తటస్థించును. అట్లుతేరినీటిలోని బురద విరిగికిరిగి
దిగి పోవును. ప్రవాహము తగ్గినవెంటనే, నీరు వెనుకకు పోయి
బురద నిలువయుండును. ఇందుకొంచెమిసుకగాని, మట్టిగాని.

మిత్రమయ్యేయూడినచో వ్యవసాయోన్యముగా నుండును. దీని నె బురదవ్రేక్రూడుదు. మట్టిగాని యినుగగాని, మిత్రమయ్యే యూడని బురద గాలికి ఆరి యోడకుండకునాడి, తుడకు బీటలు వారి, పెంకులవలె పైకి లేచును. దీనిన పెంకివ్రేడండురు.

లంకలయగుండుదుబ్బుగడ్డిని వీరు కోయగడ్డిమని యాచురు. దీని నాంగ్లమున నానల్ గ్రాస్ అనురు. దీనిని లండను ప్రయత్నపూర్వకముగా పెంచుదురు. కొన్నిచోట్ల దానియంతటనదియెపెరుగును. ప్రయత్నపూర్వకముగా పెంచడలచినవారిలో కొందరు వరదత్గినతర్వాత, బురదపాకుదుగట్టినస్థానములందుండుమట్టి దుక్కిచాలునకనుగుణ్యమగుసంతపడునుగానున్నప్పుడు, నాగలితో దున్ని నాగలిచాళ్ల పెంట కణుపులుగలదుబ్బుగడ్డి పుల్లలను పాతుదురు. దుక్కి పడునారుసరికి పుల్లలు వేళ్లుపారి కణుపులవద్దనుంచి యిలక లేత్తురు. దుక్కిచాలునదుబ్బునాటు విధాన మిదియె. దుబ్బుపుల్లలను చెచ్చి వరుసలు ప్రకారము పాతి, నాటుకొనువఱకు స్లెర్లరేమువిధానమును మఱికొండ ఆవలంబింతురు. దీనినూప్పువిధానమందురు. మఱి కొండఱిసుకప్రదేశములందు చిన్నచిన్నగోతులను త్రవ్వి ఆగోతులయందడపముగా తెచ్చినమరికొంతమట్టిని జేర్చి ఆమట్టిపైన, కణుపులుగలదుబ్బుపుల్లలను, అడ్డదిడ్డముగా వేలి తిరిగి మట్టితోఁగాని, ఇనుకతోఁగాని, నాగోతులందుండుపుల్లలను కప్పదురు. కొన్ని రోజులగుసరికి గోతులలోకప్పబడినపుల్లలు మట్టి

లో వేరు దొడిగి, భూమిమీఁద నన్నివైపులను తీగివలె ప్రాకును. అట్లుప్రాకుటలో నేలనానినప్రతికణుపును తిరిగి వేళ్లుపారి యిలక లేత్తుచుండును. దీనిని కుండదుబ్బునియందురు. కొండఱిట్టిదానిని ప్రాకుడుదుబ్బునికూడయందురు. దుబ్బుగడ్డి వేసవికాలమందు పుష్పించును. దీనిపువ్వు గాలికెగిరి పడి వర్షముకురియగనే మొలకెత్తును. ఇట్లు మొలకెత్తినదానిని ఊసడమని యందురు. దానియంతట నదియె పెరిగినదానిని ప్రయత్నపూర్వకముగా పెంచినదానిని సులభముగాను కనుపట్టవగును. ఊప్పి పెంచినదుబ్బునకు చుట్టునుబుట్టినకొత్తకాడలను వేరుజేసిన మొట్టమొదటనాటిన మధ్యభాగమునందలి కాడస్పష్టముగాకనుపించును. కుండదుబ్బైన దుబ్బుపై భాగమును కోసి యడుగుపెల్లగించిన ఆదిని అడ్డదిడ్డముగా పాతినపుల్లలు కన్నట్టవగును. నాగటిచాలు ననాటినదుబ్బైన అంటినకుదుట్లు వరుసతప్పక తీర్చినవంక్తులవలె కనిపించును. దానంతటనదియె పెరిగినచో కొన్నిచోట్ల చొరనవలవికానంతదట్టముగాను, మఱికొన్నిచోట్ల నంటియునంటునట్లును నగుపించును. దానియంతట నదియె పెరిగినయెడల ప్రయత్నపూర్వకముగా పెంచినదానియంత యనుకముగా నుండదు. వీరికి లంకలను పెంచి వాటిఫలిత మనుభవించుటన నేమియో యెరుగరు. దుబ్బుగడ్డి పరీవాహవేగము నాపగలుగును. నీటివాలును మరల్చి మఱొకమార్గమున పరీవహింపజేయఁగలుగును. లంకనుపెంచుట కుపయోగించును. పశువు

లు మేయ మొదలిడిన వృద్ధి నొందదు. అరణ్యప్రదేశములందు విస్తారము వాగులుండుట సహజము. వాగులగుండా ప్రవహించునీరు కాలినట్టిన్ని కుళ్ళినట్టిన్ని ఆకలములతోను కాలినచెట్ల యొక్క బూడిదతోను కలిసి వాగునకిరుప్రక్కలనుండు పొలములపై పొర్లి ప్రవహించుచుండును. ఇట్టియెరివి వీటి కపారమైన సత్తువజేయును. వేసవికాలమందు దైవికముగాను బుద్ధిపూర్వకముగా కొండలు, అరణ్యములు నిప్పుంటుకొనుచుండుట చేత తగులబడుచుండును. కాలినకొండలు కాటుకమసిలలడిన కొండలవలె నుండురు. ఇట్టికొండలయందలి కాలినబూడిదె వర్షకాలమందు వాననీటితోకలిసి కొట్టికొనివచ్చి వెల్లువనీటిరంగును మార్చుచుండును. ప్రవాహమునందలి నీటిరంగునుబట్టి వర్ష మేప్రాంతమందు కురిసినది వీరు సులభముగా చెప్పగలరు. వరదకాలమందు గోదావరిలోని నీరొకప్పుడూ వల్లగాను, మరొక్కప్పుడు తెల్లగాను, కొన్నిసమయములయందు కనుపు, యెరుపు రంగులుగల బురదగలదిగాను ప్రవహించుచుండును. వీరు నదికి క్రొత్తగా నీరుతగిలినదనుటకుబదులు కమ్ము తగిలినదందురు. కమ్ముతగులుటయన క్రొత్తగా నీరు తగిలినదని వీరియభిప్రాయము. ఇసుక వైదులంకలూ బురదవొండులంకలంత సారవంతమైనవి కావు. వీటియందు అముదము, బొబ్బర, పులవ మొదలగువైర్లను చల్లుదురు. ఇసుక మిశ్రమమైయుండు బురదవైదునేలలందు అన్నిరకములవైర్లను

పెట్టుదురు. సత్తువైన మట్టిలేనిమెరకలంకలందు జొన్న చల్లుదురు. క్రొత్తగావైదువేసిన మచ్చుగల పల్లపులంకలందు పొగతోటలను నాటుదురు. ఇట్టివాటిని వెల్లడిదేశస్థులు పూటలంకలందురు. వాగులంకలనబడు స్లోపులందు దున్నవీలుగా నుండుచోట్ల దున్ని, పొగతోటలుగాని, మిరపతోటలుగాని వేయుదురు. దున్నవీలుగానట్టియు, పడునారనట్టియు ప్రదేశములందు పెసర, మినుము, ఆవాలు మొదలైనవి దూకుచల్లిక చల్లెదరు. దున్ననవసరములేకుండా బురదమీద గింజ నాటుకునేవిధముగా చల్లువిధానమును దూకుచల్లిక యందురు. వీరి కిట్టిభూములసారము ననుభవించుటకు అవసరమగు ప్రోత్సాహముగాని, ద్రవ్యసహాయముగాని లేదు. ఇట్టిప్రదేశములన్నియు చాలవరకు వెల్లడినుండి వలసవచ్చినవారి స్వాధీనములో నుండియున్నవి. కోయలకు వాటిరుచి మప్పినచో వలసవచ్చినవారు తిరిగి యింటికి మరలుటకు మార్గమింకొకరు చూపనగర్వముండదు.

—*20 వేట లు*—

కోయలకు వేటయం దెక్కవ ప్రీతి. వీరు మాంసమున్న అన్నమపేక్షింపరు. వేటలమకముననున్నపు డితరవ్యాపకము లెంతప్రాముఖ్యములైనను లక్ష్యపెట్టరు. వీరు సాధారణముగా వేటాడుటకు, తాడు తుపాకులను, ఉండ విల్లుబద్దలను ఉపయోగింతురు. పిట్టజాతులను వేటాడుటకు పుచ్చులను

న్నుదురు. కముజు, పూరేడు, దేవ, ఈపక్షులను మచ్చికజేసి,
వాటిసహాయమునకూడ పిట్టలను వేటాడుదురు. వీరు తుపాకు
లను స్వయముగా తయారుచేసుకొందురు. తుపాకిమందుపాళ్ల
ను కూడ వీరు వేసుకొని, కలుపుకొనగలరు. మందుపాళ్లను
తూచుట కొకవితత్వాను వీరివద్ద నుండును. దానితో తూ-
చుట సాధారణముగా అందరికిని చేతకాదు. తూనికరాయి
నుంచుటకు, దండికొకవైపు నొకచిక్కమును, మందుంచుట
కింకొకచిక్క నొకచిప్పయును ఉండును. దీనిని తరుచు ఉప-
యోగించువారలెగాని, అన్యులకు. సవ్యముగా చేతితో పట్టు
కొనుటయైనను తెలియదు. సీసమునుకలగించి గుండ్రను పోత
పోయుదురు. సీసముదొరికినియెడల, ముక్కముక్కలుగా
గొట్టినయినపముక్కల నుపయోగింతురు. విశ్వకర్మలుపయో-
గించు పూదుడుగొట్టములనే వీరు తమచేతతుపాకీలకుపయోగిం-
తురు. వింటిబద్దయన కాపడిబద్దవలె నుండును. కాని, అంత
మోటుగా నుండక నాజుకుగా నుండును. బద్దవంచినప్పుడు
పేడులేచిపోకుండుటకుగాను, బద్దకు అక్కడక్కడ జిగితరమగు
నారతో కట్టనుకట్టుదురు. వింటిబద్దకు సంధించికొట్టుటకుప-
యోగించువాటిని అంబులనియు, లొద్దెలనియు, ఉండలనియు
నందురు. అంబులన, నడుమ గొట్టమువలెనుండునట్టికోణములు
వాడిగాజేయబడిన, త్రికోణాకారములగుయినపరేకుముక్కలు
ఈరేకునకు మధ్యభాగముననుండు గొట్టమునందొక, గుండ్ర

ని వెదురుబెత్తమునుగాని, లేక బెత్తమువలెచెక్కబడిన బద్ద
చీలికనుగాని, జూనువుదురు. బెత్తముయొక్క రెండవకొనను,
పక్షియొకలనమర్చెదరు. ఇట్టియంబును, నేదైనమృగమునదే
శించిసంధించినప్పుడు గురితప్పకుండ పోవుట కీవెంట్రుకలుప-
యోగకారిగా నుండునందురు. అంబుగొట్టమందమర్చబడిన
చువ్వ జారకుండులాగున, సన్ననిజిగితరమగునారతోగాని,
తోలుదారముతోగాని చుట్టి బిగింతురు. ఈకట్టు శీత వస్త్రా-
లననుసరించి బిగవుగాని, వడలుగాని కాకూడదు. లొద్దెలను
నవి గట్టి వెదురుకర్రముక్కలు. ఇవి మనదేశపు అవాయిజువ్వ
లవలె నుండును. తారాజువ్వకు మొనటియందు గుల్లగానుండు
గొట్టముండను. దీనికిఅట్లుగాక, జోలుండని, గట్టిముక్కలమ-
ర్చబడియుండును. మృగజాతులను వేటాడవలసివచ్చినప్పుడు
అంబులనుపయోగింతురు. పిట్టజాతులలో పెద్దవాటినిమృగజాతుల
లో చెవులపిల్లి మొదలగువాటినిచంపుటకులొద్దెలనుకలయోగిం-
తురు. తదిర అల్పజీవు లన్నిటి వుండలతో కొట్టదురు. మృగము
యొక్క దార్ధ్యమునుబట్టియు, తగిలినద్ర దేశముననుసరించీయు
యింకను అవసరమనితోచిన, నొకటికంటె యెక్కువగా నంబు
లను ప్రయోగింతురు. అంబులు శరీరాంతర్యాగమునందుజొచ్చి
లోనిపేగులకుతగల్గొని, నులువుగాబయటిరా నలవిగాకుం-
డును. గచ్చుకొన్నవైపునుండు రంధ్రముకంటె, వెలుపలికి
వచ్చువైపునుండు రంధ్రముపెద్దదిగా నుండును. వీటిచే వేటాడ

బడినమృగము బాధనొందనిదేచావదు. గుచ్చుకొన్న అంబుబయ
టికిరాక, బాధపెట్టుచుండుటచే, దెబ్బతగిలినమృగము, బెడరి
పారిపోమొదలిడినప్పుడు త్రోవ కిరుప్రక్కలనుండు రుప్పలకా
యంబుదగుల్కొని, గాయమును పెద్దదిగాజేసి, ఆమృగమును
అమితమగుబాధనొందింపజేయును. పిచ్చినదానివలె అడవియం
తయు ద్రిమ్మరిద్రిమ్మరి, తుదకు యెచ్చటనోపడిచచ్చును. పలు
గెత్తినఅడుగులవాడనుబట్టియు అడుగులవాడనుబట్టి గుర్తించుట
కువీలులేక చోట్ల దీనినితినుటకు పై నెగురుచుండెడి పక్షులసం
చారమునుబట్టియు గుర్తించుదురు. రాగిడిమట్టివుండలను కూడ
ఘంటికీసంధించి, ప్రయోగించెదరు. వుండదెబ్బలగా ఆయువు
పట్లను తగిలినమనిషివైనను నవలీలగా చచ్చును.

అరణ్యసంచారముచేయు ప్రతి కోయవానివద్దను నింటి
బద్ద, అంబులపొది, గండ్రగొడ్డలి, చేకత్తియు తప్పకవుండును.
ఇవి వెంటలేనిదే వీరు ఒంటరిగా సంచారము చేయరు. ఇవి
వీరిఆత్మను సంరక్షించుటయెగాక, ఉదరపోషణార్థమగు అహార
మునుకూడ సమకూర్చును. వీరివెంట నీయాయుధములున్న
యెట్టిమహారణ్యములలోనైనను నిశ్చయముగా సంచరింతురు.
వీరి మొలగుడ్డమూటయం దించుక పొగాకున్న, తలగుడ్డ
మూటయం దించుక కారమున్న వున్న యెన్నిదినములైనను
యడవివదలి బయటికి రారు. మార్గమం దెందైన మృగము
గాని, పిట్టగాని కంటికగుపించిన దానిని వేటాడి తినుచు సంత

త్సరములకొలదిని కాలము యధేచ్ఛగా గడుపగలరు. వీరు
క్షుత్తిపాశలను దీర్చుకొనవిధాన మతిచిత్రముగానుండి, అరణ్య
సంతతిజీవితమును జ్ఞప్తికి తెచ్చుచుండును. అడవియం దేదైన
నొకపిట్టగాని, మృగముగాని తటస్థించినదానిని వేటాడిచంపును.
దానిశరీరమందలి బహిరంత ర్భాగములయందుండుభోజనాన్వర్త
ములగుభాగములను వేరుజేసిభుజ్యమానములగు భాగములనొక
వెదురుగొట్టమునందిమిడ్చిగొట్టమునకుచీలవిగియించిదానిపై నెం
డుదితుకులను బేర్చిపుల్లవైనికొకపుల్లతోరాశి నిప్పుపుట్టించిని
పుంటుకున్నపుల్లనాయెండుచిడుకులందుంచి రగల్చిమంటజేయు
దురు. తుదకది రాజి ప్రజ్వరిల్లును. అట్టిమంటతో గొట్టమునం
దిమిడ్చినమాంస ముడికినదని తోచినతర్వాత దానినందుండి
వెలికిదీసి చల్లాచ్చి కొంచెము కార మద్దుకొని భుజించి క్షుద్భా
ధను దీర్చుకొందురు. అటుతర్వాత సమీపమందుండు సెల
యేటికరిగి యందలి నిర్మలౌడకమును తనివిదీర దాని పిచాసా
విముక్తులగుదురు. వీరి కీపనిని నిర్వహించుట కొకతృప్తియై
వను పట్టకు. నేనొక యడవియందు ప్రయాణముచేయుచుండ
గా మార్గమధ్యమందు వర్షమువచ్చినందున తడిసిపోతిని. బట్ట
లన్నియు నానిపోవుటచే వడకనారంభించితిని. అంతట నావెం
టనున్న కోయవాడు నాస్థికి జాలినొంది తనచేతనున్న గండ్ర
గొడ్డలితో కొన్ని పలవలకర్యలను నరకి తెచ్చి వాటితో నొక
మూరెడెత్తుగల పందిరి నిర్మించి, దానిపై రెండుకర్యలను, తడ

వని చెట్టుబెరళ్ళను పరచి రెండుపుల్లలను తెచ్చి సొకదానిపై నింకొకదానిని రాపాడించి నిప్పునుపుట్టించి పందిరిపైనున్న యెండచితుకులకు నంటించి రగులునట్లు చేయగలిగెను. రాజుచున్న పుల్లలున్న పందిరికి మూరెడెత్తుపైగా నుండులాగున పాకవలెనుండు పరియొక పందిరి నమర్చెను. పాకవలెనమర్చిన పందిరి చెట్లయాకులనుండి జారు వర్షపుచినుకులను పందిరి మీఁద మండుచున్న చితుకుల నారిపోకుండ జేయగలిగెను. మొదట వేసిన పందిరి క్రిందనుండి ప్రవహించు నీటికిని అగ్నిహోత్రమునకును సంబంధము లేకుండ జేయగలిగెను. ఆనాటిరాత్రి వోరుగాలితో వర్షముచే తడిసి గడగడవడకుచు నిల్చు నీడలేని మహారణ్యమధ్యమందీ యగ్ని హోత్రమేలేకున్నచో యీవాటి కీలోకమును వదలియేయుండు ననుటలో హాశ్చర్యమిసుమంతయు లేదు. మన మల్పజ్ఞులనువారియందెంత శక్తిని బిడికృతమైయుండనో వారి ప్రజ్ఞావిశేషములెట్లుండనో తెల్పుకొనుట కింతకంటె వేరుతార్కాణిక మనవసరము. వీరికి ఉప్పుకారము, పొగాకు మన మందజేసిన మనకు అడవియం దేది కావలెనన్నను తెచ్చియిచ్చెదరు. ఇట్టి స్వేచ్ఛావిశేషపులగు కోయలను దాస్యవృత్తికలవడజేయుట కెంతయోకాలము పట్టాను. కాని, సులభసాధ్యముకాదు. వీరివద్ద వేటకుక్కల గూడనుండును. అడువాటికి గొడ్డుబోతుమందును బోయుదురు. ప్రతిదానికిని శైశవావస్థయందె పశిమందు బోయుదురు. వీటి

సహాయముచే కుండేళ్ళు, ఉడుములు, పందులు మొదలగువాటిని వేటాడుదురు. దుప్పలు, కణుగులు, మనుబోతులు, పందులు మొదలగువాట్ల ఉనికిపల్లను పశిబట్టి కనిపెట్టి తమయజమానున కాబాడ తెలియజేయును. వీరికి వేట వంశక్రమానుగతమగు జీవనోపాధియై యున్నది. కూరమృగములను కట్టుబాట్లలోనుంచుటకు వీరియొద్ద నేదో మంత్రముండునని కొందరందురు కాని, యిది వట్టికల్ల. మనయిండ్లయందుండు పోట్లపులు, కాట్లకుక్కలు మననుకటవక అన్యులజోలికి పోవుటకుమన మెట్టిమంత్రమును పఠితుమో వారును వాటివలన భయములేకుండుట కట్టిమంత్రములనే ఉపయోగింతురు. పది పన్నెండు గూడెములవా రొక్కచోట జేరి, కొండదోలి వేటాడుదురు. ఒకవైపునుంచి కొందరుగోలుచుందురు. మరొకవైపున కొందరు కొట్టటకై కాచియుండురు. వీరిఆయుధములు నవీనాయుధములవలె నుండవు కాని, చేయుపనిమాత్రము సమానముగానే యుండును.

వీరిచేపలవేట యితచోట్లవలెగాక, ఒకవిచిత్రముగా నుండును. నీరెండిపోవుచున్న చెర్వులలోను, లోతులేని నీరుగల మడుగులలోను, రాత్రిభాగమందొకజాతిచెట్టుబెరడును తెచ్చి కలుపుదురు. అందున్న చేపలన్నియు మరుచటిరోజున చచ్చి తేలును. వాటినేరి తెచ్చుకొని యెండబెట్టి కాల్చుకొనితిందురు. మొలబంటిలో తున్నీళ్లలోదిగి, తమకట్టుబట్టలే వలలన్నిటి

పథాగానుపయోగించి, పెద్ద పెద్ద చేపలనుకూడ, పట్టుకొందురు. కాని అట్టివాటిని, మామూలుగా కుచనముచేయరు. పెద్ద చేప దొరకినయడల దానికి బురదనుట్టిని పూసి యిసుకలోపూడ్చి దానిపైన యెంచుతుకులతో మంటవేయుదురు. లోనున్న చేపపుడుకుటకు తగినంతమంట తగిలినదనితోచినప్పుడు వైమంటనార్చి, యిసుక నెత్తిగించి, చేపనుపయికిలాగుదురు. మట్టిపూతగలిగినచేప నొకచివర వ్రేలాడబట్టుకొని, పైపూతను ఒకచిన్నకట్టముక్కుతో దుల్ల గొట్టుదురు. పూతమట్టియుచేపపై నుండుపొలనురు గాలిపోవును. అట్టిదానిని చిన్నచిన్నముక్కలుగాచేసి కారమలమకొన్నితినదరు.

—* 21 పిట్టల వేట*—

వీరు పిట్టజాతులను వేటాడుటయం దనేకవిధానముల నవలంబింతురు. నెమళ్లు శనగచేలకాలముగో భూమిమీద మేతకువచ్చును. మంచుకురియుకాలమందీచేలు కాపుమీద నుండును. శనగ, రేవడి నేలయందు పైరగును. మంచుకాలమందీచేలయండివిమేతమేయునపుడు, నీటిపచ్చములు నేలపై నాచును. చేనిలోని రేగడిమట్టి జగురుగానుండు స్వభావము గలదియగుటచే, నడుచునప్పుడు యీష్టులు బడుచుండునాటితోకలకామట్టి అంటుకొనును. కొంతశే పిట్టలుకొనిన తుదకు పైకెగరతేనంత బరువుగా నుండగట్టును. యిట్టిస్థితి

లోనివియుండగా, చుట్టుపట్లనుండు కోయలాసంగతికన్నట్టి, వాటినికట్టలతో మోది చంపితి నెదరు.

ఒకవిధమగు పంగలకట్టికొక పుచ్చునుపన్నుదురు. దానికి ఒకకీటకమును వ్రేలాడగట్టుదురు. దానిని తినవచ్చినపిట్ట తల యాయుచ్చునందు దగుల్కొని వెడలలేకపోవును. అంతట దానిని పట్టిచంపుదురు.

చీకటిరాత్రిలయందొక కళ్ల బుట్టయందొక దీపముంచి దాని నొకబుర్రదో నెయందిడుకొని, ఒకచేతితో గంటవాయించుచుండురు. చిలువబాతులను పిట్టలు, శబ్దమునువినుటకు దీపమునుచోటికివచ్చురు. నెంటనెవాటినిబట్టుకొని కాళ్లువిడిచి, వెడలునులివి, బుట్టయందిడుకొందురు.

పిట్టలుండు చెర్వునందు రెండుమూడుకుండలకు తూట్లొనర్చి, వాటికిసుద్దబొట్లనుర్చి, చెరువుమద్యభాగమునందు బోర్లగించి, తేలబెట్టెదరు. అందుండుపిట్ట లొకటిరెండురోజుల వరకు, వాటినిసమీపింప నెఱుచునుగాని తర్వాత వాటివలనభయకారణమగుపింపమిచే, నమీపించి, పైకెక్కిదిగుచుండును. యిట్లలవడునరకువేదియుండి, మరునాటివేకునర్జుమున, ఒక డాకుండయందు తనతలదూర్చి, తదితరలవయవములు నీటిలో నుండి వైకికన్నించకుండులాగున, కుత్తుకబంటి నీటిలోనుండి, ఆకుండ నాపిట్టలుండుతావునకు మెల్లమెల్లగా త్రోసికొని పోవును. సమీపమందుండుపిట్టలను, కుండతూట్లగుండాకన్న

ట్టి, నీటిలోనుండి వాటికాళ్లనుబట్టుకొని దిగలాగి మొలకు కట్టుకొన్నలాటికి ముడివైచుచుండును. యీవిధముగా దొరికి వన్నిపిట్టలను పట్టుకొని, మొలనున్నతాటితో తోరణముగా గట్టి యింటికిచేర్చును. ఇట్టిచిత్రవధలెన్నియో వీరాచరింతురు. వీరు యిందువల్లనే కిరాతులనబడుదురు. వీరుసార్ధకనామధేయులనట కింతకంటెవేరునిదర్శనము లనవసరములు. వీరికి గొట్ట గేదెలవేట చాలయివ్వము. వీరుదానిని వేటాడబోవునప్పుడు, మద్దిచెట్లపైనుండురు. వీరుకొట్టదెబ్బలకు వీరిని చంపవలెనని అడిచేయు, కోరిధానలపూరితమగు చర్య సహకారియై యునురులను గొనగలుగును.

—* 22. గ్రామము. *

రెండుతాటిచెట్లును, నాలుగుయిప్పుచెట్లును గలచోట నొకగూడెమును కట్టుదురు. నూతనముగా గ్రామము కట్టఁబోవుటకుముందు ఆతెగలోని కులపెద్ద గ్రామమునకై నిర్దేశింపఁబడిన స్థలమందు మూడురాత్రులు వైంటరిగా నిద్రించును తొలిరాడు దుస్వప్నములేమియు రాకుండవలెను. మలిరోజున కొన్నినూకల మెకకుప్పగా బోయును. వాటిని చీమలు ముట్టుకుండవలెను. మూడవదినమంగు కొన్నిగుడ్లను పొదుగబెట్టెదరు. అందలిగుడ్లవిసిపోకపిల్లలు కావలెను. ఈమొదలగు నిదర్శనములకు నిలువఁబడినతరువాత వారి కులవేల్పును నిలువఁబెట్టి, దానినారాధించి, కట్టబాడ్చె గ్రామసరిహద్దులం దాడె

వతను దిగ్బంధించెదరు. గూడెములు పట్టణములవలె తీర్చి కట్టి పట్టుండక చెల్లాచెదురుగా కట్టుకొన్న యిండ్లు కలవిగా నుండును. శాశ్వతములైన కట్టడములవలెగాక తమకయివ్వమున్నప్పుడనాయాసముగా మరియొకచోటికి మార్చదగినట్లుండును.

—* 23. గృహనిర్మాణము. *

వీరికి గృహనిర్మాణమునకు వ్యయమేమియు నుండదు. గూడెములోని యిండ్లన్నియు నూడెబెరికిన ఒకయిసుపమేకై వను ఉండదు. పరుశురామప్రీతియగుట తటస్థించెనేని ఆనవాలునకైనను నేమియు మిగులదు. ప్రతిసంవత్సరము వరదభయమగుటచే స్థిరమగుగోడలపైన శాశ్వతమైన యిండ్లను కట్టరు. వరదపట్టు ప్రదేశములయందు యిండ్లు కట్టుకొనుప్రజల యిక్కట్లు పర్వనాతీతములు. పూరి కిరుప్రక్కలనుండు వాగులలోనుండియు తదితరవల్లపు ప్రదేశములనుండియు, నదీనుం డెగబాడిచిన నీరు పూరును చుట్టవేయును. నీరు యింకను యెగబాడుచు మున్నదని ఆ చినప్పుడు తమసామానుల నటు కలవై కెక్కించి, యింటికొక్కరుచొప్పున, వైకప్పునందుండి కాయుచుండురు. నీరింకను, వైకప్పుంటిననిశ్చించిన; తమసామానులను సంగళ్లపైనెక్కించి, మెరకప్రదేశములకు వెడలుదురు. వీరిండ్లను, మొకరములపై కట్టుదురు. పాతనమొకరములు చీకకుండుటకుగాను, గోతులయం దినుకబోయుదురు. మొకరములపై దూలమునమర్చుదురు. కుటుంబమునుబట్టిన్ని,

గృహస్తునికలిమినిబట్టిన్ని, 2 మొదలు 4 వరకు దూలములయిండ్లను కట్టుదురు. దూలములమచ్చినతర్వాత, వాటిపైన, పండు వెదురుబద్దలతో అటుకతడిక నొకదానినినల్లించుదురు. ఇదిమన వయపుయిండ్లకుండు సొరంబీ (Cealing) వలె ఉండును. సాధారణముగా ఆసంవత్సరమందె కొట్టినకలవనుపయోగించుదురు. క్రొత్తదైనతర్వాత పుచ్చి నశిరాలును. పోల్లనరుకుకాలమందిండుకుపయోగించు కలవనువారు జాగ్రత్త జేసియుంచుదురు. మొకరములకు మధ్యమండుండు రాటను, నిట్టాడండుండు మున్నుండు నిట్టాడు నాధారముగా జేసి వాసములమర్తురు. వీటిని తల్లివాసములందురు. యివితదితరవాసములకంటె కొంచెము దృఢముగానుండును. సామాన్యులన్యవాసములకు వెదుళ్లనుపయోగింతురు. ఇతరవాసములను తల్లివాసములపై నాధారపలచి, కట్టతోచిగించెదరు. వాసకూర్పు ముగిసినతర్వాత, కూర్చినవాసములు తమతమస్థానములు తప్పి జారకుండులాగున పెండ్లకట్టువేయుదురు. పెండ్లకట్టకుయితరచోట్లావలె నారనుగాక ఒకవిధమగుతీగె నుపయోగింతురు. ఇదినాకకంటె చాలన్యధముగానుండును. ఇదిగాక తబిసి, ఆరి, కిత్తనారలు కూడ నుపయోగింతురు. వీరిండ్లను గడ్డితో నేయుదురు. చీపురు, కోరు, ఆవిరిగడ్డి జాతులుపయోగింతురు. కోయగామిగిలిచ వొప్పదంట్లతోను, తీసిపారవేసిన చెత్తతోకూడ నేసి కొందురు. ఇట్టినేతకుపయోగించుగడ్డి, యింటివానిస్థితిగతుల

ననుసరించియుండును. తాటియాకులనేత, యీ ప్రాంతవాసుల కంతగా తెలియదు. పయిభాగమూదీవిధముగా కప్పేర్పర్చుకొని అటుతర్వాత క్రిందిభాగమునందు మరుగేర్పర్చుకొందురు. వెదురుబద్దలతోగాని, అడవిబడితెలుతోగాని, వావిలికంపలతోగాని, అల్లినతడికలను యింటిచుట్టుగోడలకుబదులు, ఆమర్పు కొందురు. వీటిపైనఅటుతర్వాత మట్టితో పూతపెట్టుదురు. కొండరు పేకుఆకులను కుట్టుకొందురు. వీరిండ్లకు తల్పులుద్వార బంధములుండవు. వెదురుబద్దలతో అల్లినతడికలనేతలుపులుగా నుపయోగింతురు. మానుతలుపులయం దభిలాషగలవారు, పాడిపసుపులను, గిత్తలనుయిచ్చి కొనుక్కొందురు. వీరికి కావలసినకలవ కొననవసరముండదు. వెదురుకుమాత్రము వందకె నిమిదిఅణాలచొప్పున శీనియరెజీయిర్వనలెను. చీపురుగడ్డికి బాడికి 0-5-0లు. మనిసిపిడికిలియం దిముడునం తేసికట్టలూరూపాయి 1 కి ల 45 వందలవరకు యిచ్చెదరు. చీపురుగడ్డితో నేయబడినయిల్లు శీతకాలమందుష్ణముగాను, ఉష్ణకాలమందు చల్లగానువుండును. ఆవిరిగడ్డితో నేయబడినదైన శీతకాలమందు శీతాధిక్యతను ఉష్ణకాలమందు ఉష్ణాధిక్యతను, యిచ్చును. కోరుగడ్డితో నేయబడినయింటియందు, దారుణమైనఉష్ణముచేయుగణముండును. కోరుగడ్డితో నేసినయిల్లు కొనసాగదనుసానుతగలదట. శీతకాలమందు ప్రతియింటిముందొక నెగడి యుండును. యీ నెగడియేలెకుండుచో, యీపూరియిండ్ల

యందు నివశించుచు జీర్ణకౌశిధారులగు వీరిబాధలెల్లందుడే
నో పరమేశ్వరుని కెరుక.

—1 నీటివసతులు. 1—

గోదావరియొద్దనుండువారు గోదావరినీటినుపయోగిం
తురు. గ్రామము యేటి ననుసరించియున్నను, ప్రవాహవేగ
ము దూరముగానుండు గ్రామములవాటికియేటినీటిసదుపాయ
మబ్బదు. నదీనీరు దొరుకనివారు వాగులలోని పూటనీటినిన్ని
నదిలో అక్కడక్కడనుండు మడుగులలోని నీటినిన్ని పానీయా
ర్థముపయోగింతురు. ఎండలతీక్షణ మధికమైనకొలదిని మడు
గులలోని నీ రెండిపోవుచుండును. కొన్నాళ్ళగుసరికి పూర్తిగా
యెండిపోవుటకూడ కలదు. పూరిపశువులన్నియు యిట్టిమడుగు
లకే నీరుత్రావవచ్చును. అట్లు నీరుత్రావవచ్చిన మందలలోని
పశువులు మలమూత్రముల నామడుగులోనే విసర్జించు
చుండును. ఇట్లు కొంతకాల మగుసరికి మడుగులలోనినీరు
పురుగుపట్టి దుర్వాసనగొట్టుచుండును. వీటిలోనినీరు పానీయా
స్వస్థమైనపుటినుండియు యిసుకయందు చలమలనుతిసి అం
దూరు నీటి నుపయోగింతురు. నదియొక్క గట్టెత్తుగుటవల్ల
ప్రవాహము గట్టినకు సమీపమందున్నను ముంచితెచ్చకొ
నుట బహుకష్టముగానుండును. గట్టెక్కుట కొంచెమించుమిం
చు నిచ్చిననెక్కుటయే. ఒక్కొక్కచోట 50 అడుగులవరకుయె
త్తుండును. వర్ష కాలమం దిట్టిచోట్లనుండి నీరు తెచ్చకొనవలసి

వచ్చు వీరిపాట్లు దైవమున కెరుక. వాగులయందు సదాఊట
నీరు ప్రవహించుచుండును. పలురోగముల పాల్పడువారీనీటి ను
పయోగించువారే. వరదకాలమునందు, నదిలోనిప్రవాహవే
గము, వాగునందూరు నీటిని, లోనికి జొరనియచుండున, నొడ్డు
దకే బ్రవహించుచుండును. వరదకాలమునందు, వీటియొద్దను
నుండు వారలకు లభ్యమగున దీ యూటనీరే. ఇది ఆకలములు
కుల్లిన కల్మషోదకము.

వీటిలో కొన్నిటియందూరునీరు, కంటికి ఆనందముగా
నుండి, త్రాగుట కింపుగానుండును. తపవిదీర ద్రావిన, విడిపి
చుకొననంత ప్రయత్నించినను, విడువని రోగమానహించును.
నిర్భరోదక పూరితములగు తటాకములుగాని, పానీయార్థము
లగు నీరూరు నూతులుగానిలేవు. వీరు తరుచు తమ గూఢముల
సమీపమునందుండు వాగులలో చలమలనుదీసికొని, వాటియం
దూరు నీటిని ద్రావెదరు. వీటియందూరు నీరు చిక్కగా జ
డ్డుగలిగి, మడ్డిగానుండును.

—* 25 దీపములు. *

వీరుదీపములతరుచునుపయోగింపరు. అడవియందుశంచా
రము చేయువారలు చేతి యందొక కొర్రందు నిడుకొనెదరు.
మరికొందఱు కొన్ని పుల్లల నొకకట్టగా గట్టి, దానికి నిప్పుం
టించుదురు. దానినే జూజాయికట్టించుదురు. ప్రతియింటి యం
దొక నెగడియుండును. దీని సహాయమున, జీకటియందు వీరు

తమవనులను నిర్వర్తించుకొందురు. కిర్పనాయలు నక్కడక్కడ సక్రమముగా నుపయోగింతురు. ఆముదమును వంచుకొందురు. ఇప్పుగింజలనుండి తీయబడిన చమురునుగూడ నుపయోగింతురు. ఇవిసమృద్ధిగా దొరుకనప్పుడు, నులిపుచ్చ ఆను బల్ కక్కుసిచెట్లనుండి రాలగొట్టబడిన గింజలనుండి చమురుతీసి దాని నుపయోగింతురు.

26 ప్రేతభూములు. దహన, ఖనన, సంస్కారవిధానములు.

చచ్చినవాండ్రను సాతిపెట్టుటకై త్రవ్వబడు గోతులలోతుగానుండవు. ఎరదకాలమందు శవములనుప్రవాహవేగమునందు విడిచిపెట్టుదురు. నదిగట్టనను వాగుబడ్డలందునునుండునెరదలలోవేసి, నెరద కిరుప్రక్కలనుండు గట్లను విరుగబాడిచి విరుగబడిన మట్టితో కప్పదురు. ఇట్టి నెరదలను చెల్లెలందురు. ఎరదలేని కాలమం దిసుకతిప్పలయందు కప్పిపెట్టుదురు. గూడెములయందుండు వారు పాలిమేరలనుప్రేతభూములుగా నుపయోగింతురు. సారాయి లేనిదే శవ మిలు వెడలకు. చచ్చి విచారించుచున్నను, సారాయి సప్లయిచేయుటలో శ్రద్ధవహించినదె తరువాతి కర్మనడువదు. సారాయి సమృద్ధిగానుండిన కులబంధువులు కుప్పతిప్పలుగావత్తురు. మనలో డోలు సన్నాయి వాయిద్యమెట్టిదో, వీరిలో సారాయివాసనయట్టిది. వీరి శవమునకు వాహనము మంచమే. లేకున్న చాపకుచుట్టి ఆచుట్టనుక కర్రకుగట్టి పాటవేయుదురు.

—*27 అ ప క ర ర్థము— 157663

వీరిలో నెవరైనను చచ్చిపోయినప్పుడు వాని మందలో నుండు మంచియావునుచంపి దానితోకను చచ్చినవానిచేతీయండిడెదరు. దానిమాంసమును వండికొంచెము జొచ్చుకూటితోపాటి మాంసపుముక్కులను వానిముఖ్యబంధువులకును, స్నేహితులకును, బంచిపెట్టెదరు. ఉడికినజొన్నలను జొన్నగుల్లలందును, తరుచుఅపరకర్మయందేజొన్నగుల్లలనేయుపయోగింతురు. కర్మజేయుటయందు కొడుకునకంటెమేనల్లునికెక్కువప్రాముఖ్యతనిత్తురు. కర్మచేయించువానిని వెజ్జివాడందురు. సాధారణముగా చచ్చినవారిని ఖననముచేయువిధానమునే యవలంబింతురు. విశూచి, మశూచి మొదలగు బాధ్యములచే జచ్చినవారిని దహనమనలేచేయరు. చచ్చినవానిపనిముట్లకును, ఆభరణములకును డోలువాడువారసుడు. చచ్చినవానిసమాధిపై కొలదిరోజులవరకునీళ్లనుబోయుచుండురు. వానిబంధువులుగాని స్నేహితులుగాని యాశోచనడచుటదట్టింపినప్పుడు తమకు వానియందుగల అనురాగసూచకముగా కొంచెముపొగా కాసమాధియందిడెదరు. వలయునంతద్రవ్యములభించినప్పుడే, దినమునుజేయుదురు. కాని, వెంటనే జేయవలెనను నియమములేదు.

—* 25 ప శు ధ న ము. *—

వీరు పశుసంరక్షణయం దంతగా శ్రద్ధవహించరు. పశువులకు పాకలుండవు. పాలమునందేమందగట్టుదురు. ఆకుబయట హోరునవర్షముకురియుచున్నను, మొలబంటిలోతుబురదలో

నిలుచూడవలసినదే గాని, పరిశుభ్రమగు వెచ్చని ప్రదేశమునకు మార్చివచ్చింపరు. మందలుకట్టుట, పొలమును సత్తువజేయుట కొరకే. వీటినిన్నిటిని పొలమునందొక భాగమున గుంపుజేసి వాటిచుట్టును గల్లె తడి కెలను నిలువజెట్టుదురు. వీటినే దొడ్డితడి కెలని యెదరు. వీటికొక వైపున నింకొక చిన్న తడికన ముప్పు గురు. దీనినే గుమ్మ తడి కెలయెదరు. పశువులను బయటికి వెడలకొట్టవలసి వచ్చినప్పుడీ తడి కెను తెరచెదరు. ప్రతిమందొక ఆలభోతుండును. మందలోని పశువులకు వేర్వేరు పేర్లుండును. ఏ పేరుతో దేనిని బిలచిన, ఆమందలో నుండా పేరుగలదే బయటికి వచ్చును గాని తదితరములు కదలక నట్లేయుండును. పాడియావుల లేగలను మాత్ర మింటివద్దనుంచుదురు. పాలుపితుకవలసివచ్చినప్పు డాలో తల్లిని బిలచిన, నది బయటకు వచ్చి లేగకు పాలిచ్చి, తిరుగ లోనికేగును. శేదెలకు గూడ నిట్టివ్యవహారిక నామము లేయుండును. రాత్రి భాగమందు పాలను బితుకరు. ఆదివారమునాటి పాలను గాచరు. పచ్చితప్ప యితరాహారములెవ్వియు నిడరు. అడవిలోనిక నవ, యేటిలోని నీరే వీటికాహారములు. ప్రతిసాలునా వీటికోడెలనమ్మకొనెదరు. ప్రతిమందొక మనిషి కాపుండును. పంగలున్న కర్రలను నాల్గింటిని, నాల్గువైపుల పాతి వాటిపై నుక నులక మంచమునుంచి, ఆమంచముపై నుండువానికి, శీతవాతాతపములనుండి, బాధకలుగకుండులాగున, యింటివంటి కప్పు నమర్చెదరు. ఇదియొక చోటునుండి మరియొక చోటునకు మార్చునీ యుండును. దీనిపైకప్పును తట్టయిండురు. పాతినపంగలులకట్టలను

బడ్డికట్టలందురు. ఏరెంత ఆయాశపడి వాటినికాయుచుండురో, అంతలనాయాసముగా వాటినిదొంగలు దోలుకొనిబోవుదురు. దొంగిలించబడిన పశువు లేదా రోబోయినవో పీరినాయాశముగా గనిపెట్టుదురు. దీనినే జాడదీయుటయనెదరు. పశువు బయలుదేరిన చోటునందుండు యడుగుల జాడలను బట్టి గుర్తింతురు. ఒక డొక పుల్లనాడెక్కల యానవాల్లందుంచి, వంగి వరుశతప్పుకుండ తదితర పశువుల డెక్కల యానవాల్లెన్నియున్నను వాటినిన్నిటినిన గకు కేయక, తాను మొదటచూగినచోటునుండి, తప్పిపోయిన పశు వెందుండునో యచ్చటనేలేచున. తప్పిపోయిన పశువుల జాడదీయుటయందు వీరికి అసమానక్రజ్ఞా విశేషములున్నవని జెప్ప నొప్పును.

వీరలు మేకలను దలకుమాత్ర మొకవిధమగు సదుపాయమును జేతురు. ఊకిచోయుండు విశాలమగు జడున ప్రదేశమునందు గర్భవిరళముగల నొక చుట్టుగుడినెచు నిర్మింతురు. గుడెత లో భాగమునందు వైకక్యనకును క్రింది నేలకును మయముగా నొక యటకను తడికెలతో నిర్మింతురు. క్రిందికి వాల్చబడినప్పుడు మేకలెక్కుటకు వీలుగానుండునట్లును, పైకెత్తిన టకను మూసివేయుట కనుకూలముగా నుండునట్లును సుకప్రక్కను మరియొకతడక నమర్చెదరు. సందెవేళమంద లింకిరావేగమే మేకలన్నియు వాల్చబడిన తడిమీదుగా యటకవలెనుండు తడకపైకెక్కును. అటుతర్వాత వాల్చబడియున్న తడికను పయికెత్తి మరల క్రిందికి జారిపోకుండులాగున కట్లతో బిగియింతురు.

మేకలన్నియు బయటి కగుపించక లోనుండిపోవును. ఘాతుక మృగ మేదైన రాత్రులయందు వీటిని దినవచ్చినను లోజారుటకు వీలుండనందున వెడలిపోవును. ఈజాతులు గాలివానల దెబ్బల కాగలేక విస్తారము చచ్చును. ఇట్టి యనుకూల ప్రదేశములం దుడుచాటికి వీటివలన ప్రమాదమంతగా నుండదు. వీటివలన విసర్జింపబడు మలమూత్రములు యటకతడక రంధ్రములగుండా పాకలడుగుభాగమునకు జారిపోవును. తెల్లవారగనే తిరిగి తడకను వాల్చుదురు. మేకలన్నియు బయటికి వెడలిపోవును. వీరికిపశువులేధనము. పశువులె యాహారము. పశుసముదాయముచుబట్టియె పరపతియుండును. కాని, వీటి పాముఖ్యతను గమనించి వాటిని వృద్ధి నొందించుటయం దత్యంతకృష్ణవహింసక నిర్లక్ష్యము వహింతురు. వీరియల్పసంఖ్య మేలు ట్టినిర్లక్ష్యభావమునకు ముఖ్యగారణము.

—* 28 బండ్లు. *

వీరుపయోగించుబండ్లు జిన్నవిగానుండును. వీటిని కచ్చడములుందురు. బండినడుచుటకేదైన నాటకము కలిగినమొకల, దాని వివిధభాగములనూడదీసి, దలపైనికుగొని, అడ్డుదాటించవీలుండునంత చిన్నవిగా నుండును. వెనుక వెడల్పుగాను ముందుసన్నముగను నుండును. ఆఘాతములగు వాగులలోను, యెత్తగుకొంఠోయలనుండియు యెక్కి దిగవలసియుండుటచే, వైకక్కు నప్పుడులోనుండువారు వెనుకకు జారకుండులాగున,

వెనుకభాగమందొక చిక్క మల్లబడియుండును. క్రిందికి దిగునప్పుడు ముందునకుబోకరింపకుండుట కొకత్రాడు గట్టబడియుండును. దీనికిపోలుగర్మ యుండదు. బండిచట్రము రెండు పొడుగాటి కట్టలకు యినుపశీలలతో బిగించబడియుండును. యీ కట్టలు వెనుకవైపున వేర్వేరుగానుండి ముందువైపున కల్సుకొనిపోవును. వీటిని నుగలందురు. నొగలు కలసినచోట కాడికర్మమధ్యభాగమును మోపి, అది యిటు నటు జంకకుండుటకు తోలుతాడుతో బిగియింతురు. రెండు కర్రలపైన అనగ నొగలుపైన చట్రమును మోపుజేయుటచే ఒక చక్రమేదైన యెత్తెక్కి నొకవైపునకు నొరగిననుబాపడిపోదు. చక్రములు చిన్నవిగాను, పొట్టివైన బలిస్థములగు పూటీలుకలవిగాను నుండును. కుంచమునకును పూటీలకునుమయమందుండు ఆకులు పల్లుగాగాక, దళసరిగాను దిట్టముగాను నుండును. వీటిపైన, చుట్టంమ తోలుతో కుట్టబడిన, వెదురుచాపలతో గూడును గట్టుదురు. యీబండ్లడవిలో నడుచునప్పుడు ముడ్లకంపలకు తగిలిచాప చిరిగిపోకుండుటకుగాను, గూడును సాధ్యమైతవరకు దింపి కట్టుదురు. బండి పరుగెత్తుచున్నప్పుడుగాలిగాని, ఘోగాని లోనికి జొరవీలుండదు. ఇట్టి చిన్నబండ్లకు రెండెడ్లను కట్టుదురు. ఇవి వేగముగా పరుగెత్తగలవియు చురుకైనవియు నైయుండును. గంటకు 6 మైళ్లు లగాయతు 8 మైళ్లవరకు పరుగెత్తును. వీటికి గుర్రములవలె, దాణాయిచ్చి మాలీచుడే

తురు. నడకలను గూడ నేర్పెదరు. సంజ్ఞామాల్యముననే అజ్ఞానువర్తులగుటకు ముగ్ధుడొక్కఁడు నేయుదురు. వీటిని మువ్వలతోను, గంటలతోను, చిరిముట్టెత్రాళ్లతోను నలంకరింతురు. పత్రిబండికి నీళ్లుంచుకొనుట కొకతోలు సంచియుండును. దీనినిదాజలకాయయందురు. నిర్జలప్రదేశమునందు ప్రయాణముజేయువారికిట్టిదత్యంతావశ్యకము. క్రూరమృగముల నదలించుట కొక కొమ్ముబూరాయుండును. ఎద్దులమెడయందుండుమువ్వల మోగింపు, రాత్రిభాగమందే దరనచ్చుబండ్లను తప్పుకొనుట కెచ్చరించుటకుపయోగించును. ఇవి యెంతదూరము బరుగెత్తినను వగర్చవునురుగును గ్రక్కువు. బండ్లకుయినుప యిరుకగాక బిళ్లు కర్రయిరుసులనుగూడ నుపయోగింతురు. ప్రతిబండి యందొకటరెండిరుశులయదనముగ నుంచుకొందురు. ఒకడపరుండుటకును నిద్దరుగూర్చుండుటకును, తగినంత విశాలము గలవిగా మాత్రముండును. కోయలు, వీటిహింద, తమలయివయిజు నెక్కించినంతలకు దెచ్చియమ్మకొని, తమకుగావలసినవాటి నాద్రీన్యముతోగాని, శేకతమరు తెచ్చినదానికిప్రతికర్తగా గానిదీసుకొని, తిరిగి యీ బండ్లహిందనే యెగుమతి జేసికొని తమ తమ గూడెములకు గొనిపోవుదురు.

—*29 తోటలు*

కోయలు, త్యాగ భోగములన నేమోయెఱుంగరు. త్యాగభోగములున్న నెగాని, తోటలు, ఉద్యానవనములు, నత్పత్తి

యగుట కాస్పదముండదు. ఫలాదులయంద నుభవేచ్ఛమొదెగాని, వాటిని ప్రయత్నపూర్వకముగా పెంచుటయందభిలాష తక్కువ. తాటితోట లక్కడక్కడనున్నవి గాని, విస్తారములేవు. ఇప్పుడిప్పుడు వాటియపయోగమును గుర్తెగిబ్రయత్నపూర్వకముగా బెంచజూచుచున్నారు. తునికిపండ్లు, వెలగబండ్లు, రేగుబండ్లు అడవులయందు విస్తారముదొంకును. అడవిమామిడికాయలు కూడ నక్కడక్కడదొరకును. అరటిపండ్లు, కొబ్బరికాయలు, మామిడిపండ్లు పడవలవాండ్రమ్మమునకుదెత్తురు. వీరు కొండలనుగట్లు యందురు. గట్లుందువిసింపువారురెడ్లు. వీరుపనస, అరటి, కమలాఫలపుత్రులను, తాముండుగట్లయందలి తోగులందుపెంచెదరు. పనసకాయలందును గాని అవి యధికారులకేగాని యన్యలక లభ్యములు. పిందెబుట్టగనే దానికొక జీటినిగట్టెదరు. అట్టి కాయలధికారులవని, యన్య లెవ్వరునుముట్టరు. అక్కడక్కడ మామిడితోటలున్నవి. గాని, వాటినిపేక్షించువారు చాలమంది యగుటచే చెట్టుకలవాని కొక్కటియైనను మిగులుటదుస్తరము.

—*32 భాష*

వీరు మాట్లాడునది కోయభాష. ఈ భాషయందక్షరములుగాని, అంకెలుగాని లేవు. వీరిభాషాచ్చారణ విశ్రావ్యముగా నుండును. అంక్లయభాషాచ్చారణను బోలియుండును. స్త్రీలు పురుషులంత కఠినముగాను స్పష్టముగాను మాట్లాడరు.

స్వప్నముగానుండకపోయినను మృదువుగాను మధురముగాను నుండును. గొట్టుకోయలు మాట్లాడునదీభాషయెగాని, అక్కడక్కడ స్వల్పభేదము లుండునందురు. ఉచ్చారణ యందలి యాసచేగాని భాషయందలి భేదముచేగాదందురు. రెట్లమాట్లాడునది దెనుగుభాషయెగాని యాశగానుండుటచే, త్వరగా నర్థముగాక వేరుభాషవలె గన్పట్టుచుండును.

—*కులవృత్తులు*—

వీరిలో పురుషులుచేయు అన్నివిధములగు పనులకు స్త్రీలు సహకారులగుచుండురు. చేతిపనుల కవసరమగు సాధనసాపత్తి సమృద్ధిగాగలదుగాని, పూరుకొనువారు లేనందున నుద్రవ్యాజ్ఞనా కుతూహలము లేనందు నను రాణింపకున్నది. మట్టితో కలసి మున్నయినుమును దేశీయకొలుముల యందుంచి, గఱగించి పరిశుభ్రమైనయినుమునుదీసి, దానితో తమ కవసరమగు పనిముట్లను దయారుజేసికొందురు. వీరు వడముగూడ బాగుగా జేయుదురు. గడ్డితో తుంగచాపలనల్లుదురు గాని తగుపోతాసాము లేనందున క్రమక్రమముగా నీవృత్తిగూడ క్షీణగతి నందుచున్నది.

—*దొంగతనములు.*—

వీరికి పశువులదొంగతనము భాషాటమైనవృత్తి. అన్యులచేలలోని సస్యము నెత్తుకొనిపోవుదురుగాని, పట్టుబడినపాక్ష్యముక్కరలేకుండగన వప్పుకొని, దొంగిలించినదానికి బదిరెట్టి

మృన్ననుమాట్లాడకయే నిచ్చుకొందురు. వీరాస్తిదొంగతనమున యిదివర కెఱుగరుగాని సహవాసదోషమున యిప్పుడిప్పుడల వడుచున్నారు.

—*విద్య.*—

కోయలకొఱకు కొన్నిబడులు నెలకొల్పబడినవి, గాని విద్య నభ్యసించువారు బహుశక్కువ. వీరిలో చదువుకొనుటకు నిష్టపడువారికి, గవర్నంటువారు, యెదురు వేతనముల నిత్తురు. వ్యవసాయపు తరుణమందు వీరి బాలురలో విద్యనభ్యసించువారెవరైన నున్నయెడల బడికిరాదు. కోయవిద్యార్థులక్కడక్కడనున్నారుగాని, కోయయుపాద్యాయులులేరు. వీరు విద్యయనుపదమునకు కేవల మక్షరజ్ఞానమని నూహించెడివారుగాను. వీరికి విద్య గరపుచున్నవారెట్లు సంశ్శితురో, వీరు తమ విద్యను వారికిగూడ నేర్పుచున్నందుకు నట్లే సంశోషించుచుండురు. వీరు విజ్ఞానమునే విద్యయందురు. వీరు నిరక్షరకుత్సులగు విద్యానంతులు. వీరిభాషయందక్షరములుగాని, యంకెలుగా నిలేకుండుటచే వీరి విద్యా ప్రభావము, ప్రచారమునంద లేకున్నది. వీరి విద్యాకౌశలత్వము వీరిని తుష్టిపాసలనుండి విముక్తత నొందించగలదు. ఏరక్షరజ్ఞానమును, పరస్పరవైషమ్యములకు గారణమందురు. అక్షరజ్ఞానము తమజీవనాధారమునకు దోడ్పడిదందురు. కావున, నిట్టివిద్య నలవడజేసుకొనుటలో గాలమును వ్యర్థపుచ్చుకుందురు. వీరియాహారవదార్థములు హేయములుగా నగుపించునుగాని, యితరకంటె యసహ్య

దార్థముల నారగించు నాగరికజాతు లున్నారు. వీరిస్వగౌరవములు నాగరికజాతులవలంబించువాటివలెనే యుండును గాని, నవనాగరికతననుసరించి మార్పుజెందబడియుండక పోవుటచే కొంచెముమోటుగా నుండును. వీరివివాహవిధానములు మనపూర్వుల వివాహవిధానముల ననుకరించియున్నవి. వీరిమృగయావిలాసమే తాత్రవంతుల కభిమానవిద్య. మద్యపానాదుల యుండప్రమత్తత యిక్కలపువారివలన నిరసింపబడునదిగాదు. వీరివివేకము లేనిదానిలభ్యమునకై యడియాశలందించక నున్న దానితోత్పత్తికొందించుచున్నది. వీరనాగరికులయ్యును కభిమానదేవత కాశీతులు గారు. వీరు స్వతంత్రాభిలాషులు. వీరాత్మశౌరవముగలవారై తమజీవయాత్రలను గడుపుకొనుటకు అమృతమై నాధారపడరు. ఉదాశీనత వీరి నసలే యుంటుదు. ఇట్టి నిజలక్షణములుగల వీరు విద్యాసంపన్నుల విద్యాపీఠములలో చదువరులే నిర్లయితురుగాక. ఇప్పుటివిద్వాంసులు వీరివలన నేర్చుకొనవలసిస విషయము లనేకములున్నవి. వీరిచిత్తవృత్తులు నిశ్చలముగా నుంచరించుచుండు మృగరాజు చిత్తవృత్తులను బోలి యుండును. గ్రుడ్డివానికి లోక మంధకారబంధురమువలె గన్పట్టునట్లు అల్పజ్ఞులగు నాగరికాగ్రేశరు లనుకొనువారలకు వీరు కించిజ్ఞులగు పిచ్చివావలెనగుపింతురు. దీర్ఘదర్శులగు ప్రభుత్వము వారువీరిని అనాగరికులనుటలో మనలను సంతోషపెట్టుటకు మన యభిప్రాయములలో నేకీభవించుచున్నను వీరియందు నిబిడి

కృతమైయుండు నాత్మశౌరవమును, వీరిమనోబలమును దృఢచిత్తమును కన్పట్టి యుచితరీతిని ఆదరించుచున్నారు. వీరిదేశమునందలి యరణ్యములంతరించి కందమూలాదులు నిర్మూలమై పక్ష్యఫలాన్నభోజనములు దాశక్తిబాధమి, నీటి, మెట్ట, అయో నాయుమార్గములగుండు ప్రయాణసౌకర్యములకలవడి, యాత్మశౌరవముజచ్చి యభిమానదేవతయావహించినప్పుడే వీరికి అక్షుగజ్ఞానములనడునుగాని, యంతదనుక వీరానైపునకు మరలర్థ.

మద్యము

వీరు కల్లు గీనుకొనవచ్చును. సారా కాచుకొనవచ్చును. చెట్లకుగాని బట్టిలకుగాని పన్నులేదు. తాటికల్లు గీయుపనిముట్లు యితరప్రాంతములలోని వాటివలెనే యుండునుగాని చెట్టెక్కుటకు నిచ్చెనవుండదు. కణుపులతోనుండు పాడుగాటి నెదురుబొంగును చెట్లెక్కుటకుకయోగింతురు. ఇది భూమినుండి చెట్టుయొక్క మట్టలవరకునుండును. కట్టికిరువక్కలనుండు కణుపులమీదపాదములాని, పైకెక్కుదురు. కల్లుగునెలలనుగీసి వాటికి కుండలొట్టియలను గట్టక, వెదురుగొట్టముల నమర్తురు. వీటినితరుచు పరిశుభ్రము జేయక పోవుటచే పాకుడుగట్టిదుర్వాశనగొట్టుచుండును. అలవాటులేని వారిందూచు కల్లారగించిన, వాంతులగును. సారా కాచుబట్టిలుయితరచోట్ల వాటివలెనేయుండును. వీరుయిప్పసారానేగాని తాటిసారానుతరుచుకాయదు. సారాకాయుటకుముందు యిప్పపువ్వునుపులియబెట్టుదురు. ఒకక

ర్యాయముదింపింపరాదు, మరియొక మారు కాయదురు. ఇట్లు కాచినదానిని కపాయిసారాయందురు. ఒకకోడిపెట్టనుదెచ్చి, దాని పొట్టచీల్చి, అందలిప్రేగుల నూడబెటికి, వాటికి ప్రత్యామ్నాగా దానిపొట్టయందు సుంధయతమలగు మసాలాసామానులను నూరినముద్దను కుక్కి, కుట్టివేళి, దాని నాబట్టికుండపై భాగమందుంచుదురు బట్టికుండలో నయావిరిదీనికీతగులుటచే, దానియందలిసారము సారాదిగుకుండలోనికిదిగును. అట్టిదానిని తమయిష్టబంధువులకు నేమానుగానంపించుచుండురు.

—* 24 వర్తకము*—

కోయలతో వ్యాపారసంబంధముగలవారు ముఖ్యముగా కోమట్లు. వీరుగాక రెడ్డిలను మరియొకతెగవారు పడవలపైన సరకులనుదెచ్చి యిక్కడదిగుమతిచేసి వీరివద్దసరకులను యెగుమతిజేసుకొందురు. పూసలవర్తకులను మరియొకతెగవారు గంపలతో సరకులనెత్తికొనిపోయి గూడెములందు గింజలకు నమ్ముకొందురు. రెడ్డిలలోను పూసలవర్తకులలోను చాలవరకు బేరమాడువారివలననే జరుపబడుచుండును. కోయలతో వ్యాపారముచేయజూచువారికి పాపభీతియుండకూడదు. వీరికి తాముపండించుపంటసరకులను సమీపపట్టణమునకుగొనిపోగల నిర్వాచయమగు నీటిమార్గములుగాని, రాజబాటలుగాని లేవు. క్రమమైనధరలు తెలుసుకొనుటకు యవసరమగువిజ్ఞానముగాని, విజ్ఞానముదయింపజేయగల సాధనసంపత్తిగానిలేదు.

క్రమమైనధరనచ్చువరకు నిలువజేసుకొనటకును క్షేత్రమైనవిలవ కొట్లుగాని నంతదనుక నమ్ముకుండ నాపగలమోతుబరీగాని లేదు. వీరివ్యాపారవిధానము పూర్వకాలపు బార్టరింగు Bartering ను బోలియుండును. (Bartering) యన తమకున్నవాటినిచ్చి కావలసినవాటినిపుచ్చుకొనుటయే. వీరితో వ్యాపారముచేయువారీక్రింపినరింపబోవు వినిధవిధానముల నవలంబింతురు. ఇవియెవ్వయన 1 నాగులవ్యాపారము. 2 వడ్డిపెచ్చలు 3 వడ్డివ్యాపారము 4 నగదుఆమ్మకము.

నాగులవ్యాపారమునందు తిరిగి మూడుతరహాలుండును.

1 సరినాగు 2 తొకనాగు 3 పిన్ననాగు. సరినాగన, నాలుగు శేర్ల గింజలనప్పిచ్చి నమిది శేర్ల నబుచ్చుకొనుట. అనగా రెట్టికీరెట్టి నాలుగుశేర్ల నప్పిచ్చిఆరుశేర్లను వసూలుజేయువిధానమే తొకనాగు. అనగా ఒటికి, ఒకటిన్నర. నాలుగుశేర్ల నప్పిచ్చి, తిరిగి యైదుశేర్ల నమాత్రమే పుచ్చుకొనుట కేర్పాటుచేసుకొన్నప్పుడట్టిదానిని పిన్ననాగందురు. అనగా ఒకటికిఒకటింబాతిక. వీరిట్లునాగులకు అగట్టునెల లగాయతు అప్పిచ్చి, మార్చినెలనుంచి వసూలారంభింతురు. అప్పుబుచ్చుకొన్నవాడు నిర్నయించుకొన్న వాయిదానాటికి వసూలు యివ్వనియెడల, మొదట యేర్పర్పుకొనిన షరతుప్రకారం, వాయిదానాటికి యివ్వతేలే గింజల మొత్తమును తేల్చుకుని వాటికి తిరుగ సరినాగుతో యిచ్చుటకు యేర్పరచిమరల పద్దువ్రాయించుకొందురు. అపివ్వబోవు కాలమందు అప్పిచ్చు గింజలకుండు బజారుధర, వసూలి

చ్చటకుయేర్పర్చుకొన్న వాయిదానాటికి తక్కువైయుండునని తోచినప్పుడు, గింజల నాగున కప్పియ్యను. ఆసంవత్సరపు కాలమానస్థితులనుబట్టియు అంటిని పైరుచుబట్టియు పండబోవు పంటను అంచనావేయుదురు. వీరికిది నిత్యవృత్తియగుటచే, పీఠీవిద్య యందత్యంత నిపుణత్వమును గలిగియుండురు. ఇందు కుదృష్టాంతర మేమన, అగట్టునెలలో పాతజొన్నలు ధరపుట్టి 1 కి రు 80 లుండుననుకొనుడు. ఆసంవత్సరపు కాలమానస్థితులను కూలముగానుండి, పైరు బాగా అంటినయెడల, క్రొత్తజొన్నల ధరపుట్టి 1 కి రు 40/-లకు తగ్గు సూచన లగుపించుననుకొనుడు. యిట్టి పరిస్థితులలో పుట్టెడుకు మరిపుట్టెడు యిచ్చుపద్ధతిని అప్పిచ్చినను, అప్పిచ్చువానికి లాభముండదు. న సూలిచ్చువాడు తాను బదులుపుచ్చుకొన్న పుట్టెడుకు మరిపుట్టెడు కలిపి రెండుపుట్ల బదులుతీర్చెననుకొనుడు. క్రొత్తగింజల రోజులయందుండు ధరప్రకారము రెండుపుట్లకు వచ్చు అమ్మక మెనుబదిరూపాయిలే. రు 80 ల కిమ్మత్తుగల జొన్నలప్పిచ్చి, 80 లు అమ్మకము వచ్చు జొన్నలను ఎనూలు చేసుకొనుటచే లాభమే ముండును? కాబట్టి, వీరిట్టి సమయములయందు నాగులకు అప్పివ్వక, బజారుధరప్రకారమును అడుగువాని అవసరమును బట్టియు, తాము అప్పివ్వబోవు గింజలకు ఖరీదుగట్టి, సొమ్ముకు సొమ్మున్న వడ్డీకింద గింజలను యిచ్చు వరతులతో నోటు వ్రాయించుకొందురు. ఈ విధానమువలన వీరు తమద్రవ్యమునుగింజలనుగూడవృద్ధి చేసుకొనగలుగుదురు. ఒకకో

యవాడు, తానొక కోమటివద్ద వీశేష మిరపకాయలను గింజల నాగున కప్పచ్చుకొని, యరువది కాళ్ల పశువుల నాబాకీకింద కట్టినను, ఋణవిముక్తత నొందలేదని లోకోక్తిగా జెప్పుకొందురు.

2 రొఖమును బదులిచ్చి, దానివడ్డీకింద అయివయిజానిచ్చుపద్ధతినే వడ్డీపెచ్చులందురు. రొఖపుబదుల్లు కావలసినవారవలంబించువిధాన మిదియే.

3 వడ్డీవ్యాపారమింకను విచిత్రముగానుండును. బదులు యివ్వబోవు మొత్తమునకు ప్రానోటు వ్రాయించుకొనియు, యివ్వవలసిన మొత్తమంతయు నివ్వక, కొంత మొత్తమును అప్పిచ్చువాడు తనవద్ద నిలవపుంచును. పుచ్చుకొన్నవాడా మొత్తమును కర్చుపెట్టుకొని, ఋణదాతవద్దనిలవపున్న మొత్తము నివ్వవేడును. ఇట్లొకటిరెండుపర్యాయములు ద్రిమ్మరుసరికి, మరి కొంతద్రవ్య మవసరమగుట దటస్థించును. అదివరకు నిలువపున్న మొత్తముతో పాటునిప్పుడవసరముకలిగిన మొత్తముగూడను నివ్వమనికోటుట కాలనిమనస్సు పురికొల్పుచుండును. ఋణదాత యదికనిపెట్టి మరేమైనను యదనముగా కావలసిన నిప్పుడే పుచ్చుకోవలసినదేగాని, గడియగడియకు నన్ను తొందరపెట్టినయెడల నావద్దనుండక తొట్టుపాటుపడవలసి వస్తూవుంటుందనే మామూలుముక్తాయింపులు ముక్తాయించుచుండును. ఈయెక్తారికనిపెట్టి, మరికొంత మొత్తమును కలిపియివ్వచును. అప్పిచ్చువారున్న పుచ్చుకొనిచ్చగించనివారరుదుగానుండురు.

ఉన్నవాడు తనవద్ద నిలువయుంచుకొనుటకు యిష్టపడడు. లేనివాడు అప్పుడుగుటకు కారణములకొరకు తమముకొననక్కర లేకుండగనే వాటంతటవియే సదా వాని సాన్నిధ్యమందు శిశూవ్రయొనరించుచుండును. ఋణదాత వీనియాప్తితమునెరిగి, తనవద్ద నిల్వవున్న మొత్తముకూడ కలిపి నప్పటివర కామొత్తమునకు వడ్డీకట్టి, యిప్పుడివ్వబోవు మొత్తము నందులో కలిపి తిరిగి నోటువ్రాయించుకొనియు, యథాప్రకారముగానే మొత్తమంతయునివ్వక, తనవద్దకొంతనిల్వయుంచును. ఈవిధముగా అప్పుపుచ్చుకొనువాడు తనకు కావలసివచ్చినప్పుడల్లా వడ్డీ నసలులోచేర్చి వ్రాశి యిచ్చుచుండును. ఋణదాత తిరిగివ్రాయించుకొను ప్రతిపర్యాయము తనవద్ద కొంతనిలవయుంచుచుండును. మొత్తమంతయు పూర్తిగాయిమ్మని నిర్మోగమాటముగా నడిగిన, మరుచటిపర్యాయ మివ్వకపోవుటయేగాక, అదివరకేవ్వువలసిన మొత్తమంతయు ఒకేపర్యాయ మిచ్చివేయుమనునేమోయని పుచ్చుకొన్నవానికి భయము శీడాగాయిచ్చిన, తిరిగి తనవద్దకు అప్పునకురాడేమో అని అప్పిచ్చువా డూహించుచుండును. ఈవిధానమువల్ల నగదుబదుల్లి చుప్పారిసొమ్ము నొకేసంవత్సరములో అసలునకంటె ననేకరెట్లు అభివృద్ధి నొందుట తటస్థించుచుండును.

వీరుపండించు పంట వీరిచ్చుకొనవలసిన వడ్డీలక్రింద సరిపోవుచుండును. అప్పున్నవారికి వైదగివుండవలసినవచ్చుటచే పంటకల్లములోని యైవైజులను వారడిగినధరలకే కొల్చివేయు

దురు. వీరి ఋణదాతలగు వర్తకులు, వీరివద్ద తక్కువధరలకు కొల్చుకొనిన ఫలసాయమును తిరిగి వీరికే యెక్కువధరలకమ్ముకొని, క్రయవిక్రయములలో విఫలమగు యక్రమపులాభ మనుభవించుదురు. వీరి స్థిరాస్థులకు విలువలేదు. వీరుపండించు పంటనుబట్టియు వీరిదొడ్డియందుండు పశుసముదాయమునుబట్టియు వీరల మోతుబరి నిర్ణయించబడుచుండును. వీరికిభూమియందమ్ముకొను హక్కులేకున్నను, నీ దేశపుకోమట్లకు వీరిమాటయందెక్కువనమ్మకము.

అమాయకులగు వీరల నప్పులపాల్జేయుటలో యీ ప్రాంతములందుండు కోమట్లకున్నంత నిపుణత్వము మరియే యితరప్రాంతములవారియందును గానరాదు. వీరియందవ్యాజునురాగముగలవారివలె నటించి, వీరిచంకలకు జోలులుతగిలించుటయందింతటి ప్రమతులు మరెక్కడను లేరు. వీడ్లకు తాముపండించు పంటను నిలువయుంచుకొనుటకు సురక్షితస్థానములుగాని, దాచుకున్న వానినిధర రాబట్టి యమ్ముకొనుటకు సమీపమందు సంతలుగాని, అమ్ముడగుప్రదేశములకు తమ అయివైజుననాయాశముగా చేర్చుటకనవగు లెగురాడమార్గములుగాని, లేకపోవుటచే తమకు కావలసినసరకులకు ప్రత్యామ్నాగాను తామివ్వవలసిన బాకీలక్రిందను, తమకు పండినదానినిచ్చుకొనుటయు, యింకిను నిల్వయుండినయెడల అయిన కాడీకి అమ్ముకొనుటయు, తిరిగి తమకవసరమువచ్చినప్పుడల్లా

తాము అమ్మినవానివద్దనుంచే అప్పుగా గొనుచు, దానికి అపరిమితమగువడ్డితోయిచ్చుకొనుటయు తటస్థించుటచేసిరిస్థితినానాటికి దుర్భరమగుచున్నది. కోమట్లు కోయగూడెములందు జనవరినెల లగాయతు జమాబందీ పొరంబింతురు. కోయవానికి కోమటియన్న నెక్కువ భయము. కోయగ్రామములో కోమటికరికికమను సామెతయొకటికలదు. కోమటియందు కోయవానికివుండు భయమెట్టిదో యీపైసామెతయే వ్యక్తీకరింపగలదు. కోయవాడు తనకు యప్పుపెట్టినకోమటిని జూచినంతనే గుడిశెవిడిచి, పొదలంటపాటిపోవును. యీసంగతి ఆయుణదాత కనిపెట్టి వానిగుడిశెలోనికి జొరబడి వాడింటిలటుకపై ఆరుతెప్పలలో దాచుకొన్నవిత్తనపుగింజలనుపైతము కొల్లగొనును. ఆ యింటివాడించుక ధూర్తుస్వభావముకలవాడైన, తిరిగి కావలసినప్పు డిచ్చెదమని మంచిమాటలతో బుజ్జగింతురు. మేధకు డైనట్లుజెప్పిన కొట్టబోవుదురు. ఈవిధముగా ప్రోగుజేసిన గింజలను తమవెంటనుండు బండియందిడుచు, బండి పూటుకాగానే యింటికి తోలిపెట్టుచుందురు. కంటికివదరానినపశువులను వలదు వలదని వాడెంతయేడ్చుచున్నను, నిర్దయులై తమ పితుర్దాతమువలె తమయింటికి తోలుకొందురు. కోమట్లబాకీ లెగబెట్టుమని యెవరైనను బోధించినను, తమకు కావలసినప్పుడు తిరిగి యివ్వరనుభయముచే యెగబెట్టుటకు యిష్టపడదు. కోయవాడెంతెసూలిచ్చినను, కోమటిమాత్రము బాకీ శీదాగా చెల్లిపోనియదు. అప్పు తీర్చినలెనను మానుషముకలవాడని

తోచినయెడల యివ్వవచ్చినప్పుడు పుచ్చుకొనదు. వానివద్ద నేమియు నుండనితరుణములో వానిని తొందరజేయును. వాడు తన అసమర్థతవెల్లడించిన వీరు తమవక్రబుద్ధి నుపయోగింతురు. వసూలిచ్చినదిగాక నిలిచియుండుమొత్త మనతికాలములోయెప్పటియట్లు వృద్ధిమగుటకు సూత్రములుపన్నుటలో వీరతినిపుణులు. వీరి బదుల్లకు హమీలక్కరలేదు. అప్పు పుచ్చుకొన్నవా డెగబెట్టుట కనేకసులభోపాయములున్నవి. వీరుండుప్రదేశమున కిరుప్పక్కలను నైజాం, బస్తరు, అనురెండు స్వతంత్రరాజ్యములున్నవి. వీరెగబెట్టవలెనను దుర్వృత్తితో నీరెండు రాజ్యములలో దేనియందడుగిడినను వానిబాకీ వసూలుజేయుట సుభాధ్యముకాదు. సాధారణముగా నప్పుల వ్యాపారముజేయువారు తమ పెట్టుబడిసొమ్మును, తొలిసంవత్సరమందె వసూలుచేసుకొందురు. వీరి కంతటినుండి వడ్డీయే పెట్టుబడిగా నుండును. అనాచారము, అంగపటుత్వము, అసత్యవాత్సల్యము, ఉచ్చసీచములు, పాపభీతియు లేకుండుటయు వీరితో వ్యాపారముజేసి లాభముపొందజూచువారికి వుండవలసిన ముఖ్యలక్షణములు వీరికి లాభమే పెట్టుబడికిందనుండును కావున, అన్యప్రాంతముల వారు వీరితో వ్యాపారపుపోటీకాగ జాలరు. అన్యలెవ్వరైనను యెక్కువధరలకు కొనవచ్చినను, తామంతకంటె యెక్కువధరపెట్టి కొల్చుకొందురు. యితరులుపోటీలేనప్పుడు ముందుగా వారి పంటగింజలను కొలుచుకొని

నటులర్వాత ధర నిర్ణయింతురు. యిచ్చటిప్రజ లవివేకులగుట చే కొలపాత్రలుగాని తూనికరాళ్లుగాని, శిశలుగా నుండవు. వాటి నుపయోగించునప్పుడు అక్రమపద్ధతి నవలంబింతురు. తాము యివ్వబోవునప్పుడు శీలురాళ్లను, శిఖాశేర్లను, శీమ కాటలను ఉపయోగింతురు. తాము పుచ్చుకొనవలసినవచ్చినప్పుడు కొలకుండలను, గుండ్రాళ్లను, చేతికాటాలను యుపయోగింతురు.

పట్నములనుండి వీరికి వలయుపదార్థములను పడవలపై నగుమతిజేసుకొని వీరలకందజేయువిధాన మలవడజేసినవారు రెడ్డిలు, కాపులు. వీరు చాలవరకు తూర్పుదేశమునుండి వలస వచ్చినవారై యున్నారు. తమకుకావలసిన సరకులందిచ్చుటకును, తాముతెచ్చినసరకు లమ్ముటకును. పట్నవాళమందుండు వర్తకునుకనిని వీరు తమ ఖాయిదాదారుగా నియామకముజేసుకొందురు. ముందుగా తా మెగుమతీజేయబోవు సరకులను అద్దెపడవలపై కేరసకు వేయుదురు. వీరికులస్తులు చాలమంది అక్కడక్కడ విడిశియున్నారు. వీరిపడవలపైవచ్చు సరుకులను దిగుమతిజేసుకొని నాటుగూడములందు చిల్లరవ్యాపారము జేయుచుందురు. పడవలవారు తమసరకు త్వరలో విడుదలకాదని చోచినప్పుడు సరుపుయిచ్చుటకూడ కలదు. కొన్నిచోట్ల సరువిచ్చుచు, మరికొన్నిచోట్ల నగదునకు అమ్ముకొనుచు తమపడవలోనిసరకు అయిపోవునవళ్లకు వీరెగువకు ప్రయాణము

ణము జేయుదురు. వీరు తమసరకంతయు అయిపోయినతర్వాత గృహలోన్ముఖులైతమబాకీలనువసూలునకుప్రారంభింతురు. చాలమంది దగాకోరులు అప్పిచ్చినవాడు వచ్చుచున్నాడని విన్నంతనే తాను తనబాకీలను వసూలుచేయునపముతో కోయగూడములకు ప్రయాణముగను. వీరు వచ్చువరకు పడవవాడు వేదియున్నయడల పడవఅద్దెనిమిత్తమును, కళాసుల భత్యమునిమిత్తమును కాబోవుకర్పు తనకురావలసిన బాకీని మించునట్లుండును. అందువల్ల వాడు విసిగి, సరాశజేసుకొని, తిరిగివచ్చినప్పుడు వసూలుచేసుకొనవచ్చుననేయూహతో వెడలిపోవును. ఋణదాత దుర్వ్యసనాశక్తుడని దోచిన, యెగబెట్టినద్రోశించినవాడు రెండు కోడిపెట్టలతో రెండుకాయలసారాను నైవేద్యమిడిన తప్పించుకొనుట కనువేర్పడును. కైపెక్కి నొడలు నొలియక మతిచెడి, యింటికి బయల్పడెను. కైపుదీరినతర్వాత తనయిబ్బంది ననుసరించి తనతప్పిదమును కనిపెట్టగలుగునుగాని ప్రయోజనమిశుమంతయునుండదు. యిట్టిబాకీ లభివృద్ధినొందిన కొలదియు వీరివ్యాపారము దుర్భరమగుచుండును. ప్రథమావస్థయందు వీరివ్యాపారము కోఱమీశములు, బొత్తాంకాతులు, కిర్రుజోళ్లపైన పఱుగెత్తుచుండును. మధ్యమావస్థయందు బాకీలజాపితా, రూళ్ల పెన్నలు, మధ్యమధ్యమకాములతో మందగలిని నడచుచుందురు. అంత్యావస్థయందు పడవవేలం, కొంపతెణఖా, మనిషి పరారియగుటతో పరిసమాప్తినొందును. వీ

రాదాయమును మించినవ్యయము జేతురు. తమలాభసప్తములను లెఖనూచుకొనరు. రకముతిరిగిన చాలునని సంతోషించును. వీరి ఖాయిదాదారులకూడ వీరికి సన్యాసమిచ్చుటలో సహకారులగుచుండురు. వీరు దిగుమతిజేయుసరుకులను వీరి సాన్నిధ్యమందమ్మరు. పరోక్షమందమ్మి యుక్రమిపులాభము నొందుచున్నదేమియు వీరి పడవ రేవుకురావేగమే నందుండుసరకులను దిగుమతిజేసుకొని, వీరికి యెగుమతికవసరమగు సరకులను ఖరీదుచేయించి పడవకు పంపించి, పడవను వెంటనే పాయదోయించెదరు. తనపడవకు కావలసినసరకులు అనతికాలములో యెగుమతికాబడినవనే సంతోషముతో రెడ్డికపాహుకారు తిరిగి మన్యమునకు ప్రయాణమగును. వీరిని సాగనంపితిమిగదా? ఇక నిర్భయముగా మోసపుచ్చవచ్చునని ఖాయిదాదారు యానందించుచుండును. ఖాయిదాదార్లు తమకాతాదారునిసరకుల క్రయవిక్రయములలో న్యాయసమ్మతమైన లాభముతో తృప్తిపొందక యనేకరెల్లు సక్రమిపులాభమును పొందుదురు. మన్యపువర్తకముచేయు పడవలవర్తకులకు తామెగుమతిజేసిన సరుకుల నరుపులవచ్చుచేతను, తమఖర్చులకు వీటియమ్మకము నుండియె వ్యయపరుచుచుండుటవల్లను, తమ చేతియందుండుసొమ్ము క్షీణించుచుండును. దిగుమతిసరకులయమ్మకము ఖాయిదాదారుని కృత్రిమమువల్ల క్రమేణ సమసిపోవుచుండును. యీవిధముగా కొంతకాలమగుసరికి అసలునకే మోసమువచ్చును. యిట్టి ఖాయిదాదార్లున్న, రిజాల

వృత్తిగలవారలచేతులలోనుంచినపడవలవ్యాపార మెంతవైనా నస్థయందుండునో తెలుసుకొనుట సులభసాధ్యము.

వీరుగాక గొట్టుకోయలను మరియొకతెగవారు యింకొకవిధమగు వ్యాపారముజేయుదురు. వీరు బస్తరురాజ్యమందును, మల్కనగిరితాలూకాయందును నుండు మహారాజ్యములలో నుండురు. వీరు దార్ధ్యవంతులు. ఆజానబాహులు. దీర్ఘకాయులు. నేర్పరులగు కృషికులు. సదాచారసంపన్నులు. స్వయంపాకులు. వారమురోజులవరకు సరిపోవుభత్యమును తమ మొలనుచుట్టియుండు చిక్కమునందిమిడ్చెదరు. వీరికి విల్ల కావడిబద్ద. దీని కిరుకొనలను వంటసామానును, బిషాణాసామానును సంధించి భుజముపై నిమకొని మోయుదురు. పరుండుటకు తుంగచాపను, వండుకొనుటకు మృణ్మయపాత్రలను నుపయోగింతురు. జుట్టును తరుచు దువ్వకొందుగు. సదా శిగముడియందొక దువ్వెన యుండును. అవసరమైనప్పుడు సులువుగా బయటికితీయ వీలుండునట్లును, పఱుగెత్తునప్పు డూడిపోకుండులాగునను, శిగముడియందంబుగ నమర్చుకొందురు. మొలత్రాడుక్రిందుగా తుంటపైవేలాడునట్లుకకత్తిని కిరికింతురు. కుడితొడముందొక కైజారుండును. చేతియందొక యందమగు గండ్రగొడ్డలియుండును. వీరు మైనము, ఆనాలు, తేనె, బియ్యము, కొమ్ములు, చింతపండు మొదలగువాటిని అమ్మకమునకుదెచ్చి, ఉప్పు, బట్టలు, కిరాణాసామానులు మొ

దలగువాటికి ప్రత్యామ్నాగా యిచ్చెదరు. చేతివేళ్ల సంజ్ఞా మూలముగనే వీరు బేరమును పరిష్కరించుకొందురు. బేరము పరిష్కారమైనవెంటనే పుల్లవిరిచెదరు. యిది వారిలో ఆడి తప్పకుండుట కొక గొప్పయాన. తాము పరుండుచోటు నందొక చాపనుపరచి దాని కిరుప్రక్కలను నెగల్గనువేసుకొందురు. తమవద్దనుండుచాప ఒక్కడుపరుండుటమిత్రమే చాలి సంతదిగా నుండును.

యెగుమతులు దిగుమతులు.

కలప, మైనం, తేనె, కొమ్ములు, నెయ్యి, కరక్కాయలు, చింతపండు, ముషిణిగింజలు, రేలచెక్క, తంగేడుచెక్క, నార, చర్మములు, తుంగచాపలు, పొగాకు, అపరదీనునూలు మొదలగున యెగుమతిజేసి, ఉప్పు, బట్టలు, కిరాణాసామానులు, వండ్లు మొదలగునవి దిగుమతి చేసుకొందురు.

వీరు తమ గూఢముల కరణములను పట్వారీలందురు. గూఢములందు పట్వారీసహాయములేనిదే, యెంతవెద్ద యుద్యోగిస్తున్నాడో నను పలుకుబడియుండదు. సాంఘికవిషయములలో, వీరలు తమ సముతుదారు నాజ్ఞలకట్టు కట్టుబడియుండురో, అట్లే రాజకీయ విషయములయందు, పట్వారీయాజ్ఞలను శిరసావహింతురు. కొండపోల్లను కొలుచుటకు పట్వారీ బద్ధకించి నను తాము స్వయముగా గొలిచి, కొలతల యానవార్లిత్తురు. తాము పోదుగొట్టిన ప్రదేశమును పట్వారీ కన్నెట్టలేకపోయిన

ను, తాము స్వయముగా దగ్గరనుండి చూపుదురు. వీరి ప్రభుభక్తి, వీరి పట్వారీల యంతరంగమునబట్టి యుండును. పట్వారీలనదపులోనుంచిన వీరివంక జూడనవసరముండదనియె జెప్ప నొప్పును.

వీరు ఉపయోగించు నేయాయుధమునకును, తైసన్న యవసరములేదు. వీరు తమ తగవులను పరిష్కరించుకొనుటకు న్యాయస్థానముల కెక్కరు. ఒకవేళ నవజైనను న్యాయస్థానమునకెక్కి యనుకూలమగు నుత్తరువును బడయగలిగినను, అట్టిపుత్తరువుతనకులపెద్దలచేతిరిగివిమర్శింపబడిననేగాని, యాచరణలోనికి దేబడదు. వీరికి స్థిరాస్తియుం దమ్ముకొను హక్కులేదు. న్యాయస్థానములయందు, చరాస్తి జప్తునకు నుత్తరువులు బుట్టవు. వీరికి కాలదోషమననేమో దెలియదు. వీరిది కోయభాష. వీరి కోటుకలయందుండు న్యాయవాదులు మార్గమునది తెలుగుభాష. న్యాయాధిపతులవ్యావహారిక భాష యాంగ్లము. కోయవానికి, తెలుగు తెలియదు. న్యాయవాదికి, కోయభాష తెలియదు. న్యాయాధిపతికి రెండుభాషలును దెలియవు. ఇచ్చటి న్యాయస్థానములనుగురించినవి చిత్రములన్నియు, విపులముగా, రెండవభాగమునందు వివరింపబడును.

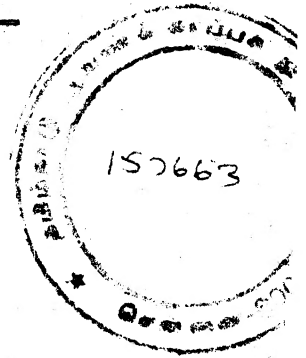
కోయలుండు ప్రదేశములందు, గోదావరి ననుసరించియుండు గ్రామములను గొమ్మగ్రామములనియు, అడవియందుండు గ్రామములను గూడములనియు వాకొనుచుండురు.

గొమ్ముగ్రామములనె తెలగా గ్రామములని, బేర్కొనుట గూడగలదు. గొమ్ముగ్రామములందుండువారు యితరప్రదేశంబుల నుండి వలసవచ్చినవారు. వీరినిగురించిన వివరములన్నియు రెండవభాగమునందు బూర్తిగా గాననగును. వీరలింతుకే గడుసు వార లేగాని, పిరికివారు. అల్పసంఖ్యాకులుగ నున్నారు. తదితరులు బహుసంఖ్యాకులగు అడవిజాతివారు. వీరు యధార్థవాదులు. అన్యాయమననేమో నెరుంగరు. అక్షరజ్ఞానములేదుగాని, నిర్మలచేతస్కులు. బరులనొప్పింపని శ్రేష్ఠ జీవితేచ్ఛలు.

వీరి పశువులకు పుల్లరిలేదు. కావలసిన కలవకొట్టుకొవట కభ్యంతరములేదు. వీరడవినిబంధనల నంతగా బాటించరు. పాటించబడుటకు నిర్బంధించబడరు. కొన్నిరకముల చెట్లను గొట్టగూడదను నిబంధన నిప్పుడిప్పుడు బ్రవేశపెట్టుచున్నారు. అడవి మార్గములను వీరే ప్రతిసాలునా బాగుజేయుదురు. అందులకై ప్రభుత్వమువారివలనవీరలకుకొంతపతిఫలము ముట్టుచుండును. నిజస్వ అడవులు అగ్నిహోత్రుని కావలతిగా కుండ, గాపాడవలెననిన, యిట్టి నిర్జనప్రదేశములం దాపని, వీరి సహాయములేనిదే సాగదు.

వీరికి యాత్మగౌరవముమెండు. శిక్షాస్మృతి సూత్రములకు వశ్యులుగారు. తమజన్మస్వాతంత్ర్యమున కడ్డు గలిగినప్పుడు పితూరిజేయుటకు వెనుదీయరు. కాటక బాధచే జయిలునకు

బోవుట కిప్పుడిప్పు డిచ్చగింపుచున్నారు. జయిలునకు బోయిన వాడుతిరిగివచ్చినతర్వాత, కులతప్పబెట్టనియెడలవానికినిప్పయిన ను బుట్టనివ్వరు. వీరిపై మోపబడు నేరములకు, సాక్ష్యమిక్కరలేదు. నిజముగా నేరము జేసినవాడైన, నిర్భయముగా నేరము నెప్పుకొనును. శిక్షాస్మృతి సూత్రములచే వీరి నదపులో నుంపజూచుట బ్రమాదము.

157663

END OF
TITLE